

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oglasila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se oglasila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

14. maj in — pamet!

(Dopis iz meščanskih krogov.)

Narodno-napredna stranka bi ne smela pozabiti na tiste naše someščane, ki so sicer v srcu narodni in napredni, vendar se ne prištejajo naši stranki, ker jim je na to ali ono stran pre-radikalna, bodisi v programu, bodisi v taktiki. Ti so takozvani „stari Kranjci“ in „ljubljanški patrijotje“, ki jih vsak napredek ljubljenskega domačega mesta silno veseli, ki bi kame-nali vsakogar, kdor bi se drznil za-bavljati čez Ljubljano, volišča se pa boje kot pekla, češ, da je zgolj nesrečna politika kriva, ako tudi v naši lepi Ljubljani ni več tako „gemütlich“ življenja, kakor je bilo nekdanj. In — oprostite g. urednik — da gotove meje imajo tudi prav!

Toda 14. maja po mojem pre-pričanju tudi ti naši „neutrlni“ so-meščani ne smejo ostati za pečo, ker jim to prepoveduje — p a m e t. In pa njihova resnična ljubezen do Ljubljane! — Jaz imam med temi gospodi precej prijateljev in zancev, in zato se čutim poklicanega, da na tem mestu med njimi malo „poagiti-ram“ ter jim dokazem opravičenost svoje, zgoraj navedene trditve. To ne bo težko! Stokrat in stokrat sem slišal v teh krogih hvaliti župana Hribarja, ki jim je pa kot slovan-ski politik mnogo preradikalen. O Slovanu Hribarju torej ti stari konservativci nič radi ne slišijo, pač pa na vsa usta hvalijo brezštevilne zasluge župana nove za povzdigo Ljubljane. In sedaj naj pomislijo ti častiti prijatelji in someščani: Koliko več bo še župan Hribar lahko dosegel za Ljubljano, ako bo sedel v državnem zboru ter imel priliko sleherni dan občevati z različnimi ministri, referenti itd. Že danes ga na teh mestih dobro poznajo ter resnično spoštujejo kot vzornega, nad vse delavnega in za blagor ljubljane gorečega župana; koliko

več bo pa njegova beseda izdala potem, ko bo obenem zastopnik našega mesta v parlamentu! Koliko dobrega bo lahko dosegel, česar do danes pri najboljši volji ni mogel.

In sedaj pogledajmo njegovega protikandidata! Pravijo, da je pošten in priden obrtnik. Mogoče, jaz ga poznam le po njegovih kandidatnih govorih iz „Slovenca“ samega, ki so pa le dokaz, da je mož sposoben za državnega poslanca tako odličnega mesta, kakor je Ljubljana, ravnotoliko, kakor jaz za ministrskega predsednika na Kitajskem. Pošten in priden obrtnik, če je res? Ali, za božjo voljo, poštenih in pridnih obrtnikov z isto ali višjo izobrazbo, kakor jo ima pasar Kregar, je v Ljubljani na stotine, a nihče med njimi se ne drzne trdit, da bi bil primeren kandidat za ljubljanskega državnega po-slanca. Nihče se za takega ne vsiljuje — edini pasar Kregar! Ali ni to nez-aslišana predrznost in domišljavost?

Na eni strani imamo torej v osebi g. Hribarja moža, ki že 25 let ne-pretrgoma in neumorno deluje za blagor našega ljubljanskega mesta, kar se je tudi od najvišjih strani opeto-vano priznalo; moža, ki so mu težave in potreba ljubljane vsled tega znane, kakor nikomur izmed nas, ki je že danes znan in vpoštevan kot zvest zastopnik in zagovornik ljubljanskih želja na vseh dunajskih mero-dajnih mestih. Na drugi strani pa se nam ponuja človek, kate-rega do včeraj ni poznal nihče izmed nas, kdor ni imel potrebe kupovati kake moštrance, človek, ki je komaj pogledal čez Poljansko pred-mestje in katerega severno od Vod-mata živ krst ne pozna. Ali ni potem čisto prav imel gosp. dr. Tavčar, ko je na zadnjem shodu v „Mestnem domu“ na-glašal, da je izbera med Hri-barjem in Kregarjem tako lahka, kakor med svetlim cekinom in nikljastim grošem?

Sveda pa se bo reklo: Za Kre-garjem stoji dr. Šusteršič, ki ga bo v državnem zboru krepko podpiral. Na take obljube pač ni polagati važ-nosti! Dr. Šusteršič bo imel, kakor preteklost kaže, s svojo „visoko poli-tiko“ toliko opravka, da mu bo komaj preostajalo kaj časa za specialne potrebe in težnje ljubljane, katerih pa itak tudi ne pozna, ker se s Kre-garjem vred z mestnim zastopstvom nikdar ni pečal ter prebiva več kot dve tretjini leta izven Ljubljane v različnih kopelih, na svojih graščinah, na Dunaji itd. Poleg tega pa mu bo vsak minister lahko zabrusil v obraz, da on ni izvoljen v Ljubljani, ampak v okolici, ki ima pogostoma, kakor je dokazala n. pr. lanska „mlečna vojska“ čisto drugačne inte-rese, kakor mesto! — Šusteršičeva „podpora“ bi torej nesposobnemu pasarju Kregarju bore malo pomagala, ne glede na to, da se je ravno dr. Šusteršič obnašal na zadnjih dveh shodih v „Unionu“ — to mora pod-pisati vsak objektivni čitatelj listov — v resnici bolj kot pijan gorjanski pastir, kateremu se vsak spodoben človek rad umakne, kakor pa kot olikan parlamentarec, čigar beseda naj kaj izda. Tega gotovo tudi mero-dajni krogi na Dunaju niso prezrli!

Glede na vse to po mojem pre-pričanju že gola pamet mora vele-vati vsakemu treznomislemu ljublj-an-skemu volilen, ki mu je na srcu napredek in blagor našega mesta, pa naj bo sicer tega ali onega političnega prepričanja, ali pa še tako velik sovražnik politike, da stopi 14. maja pogumno na volišče in odda svoj glas za velezaslužnega župana lju-bljanskega Ivana Hribarja.

Njegova zmaga mora biti sijajna — sicer bodo po pravici glave zma-jevali nad našo pametjo mero-dajni gospodje na cesarskem Dunaju.

Napreden meščan.

Pretekla nedelja na Spod-njem Štajerskem.

Zaradi skrajno neugodnega vre-mena so preteklo nedeljo kaplani skle-nili povsod naskočiti shode narodne stranke, toda povsod so grdo pogo-reli. Najhujši naskok so storili na shod Jakoba Zdravca pri Sv. Vrbanu pri Ptuj. Znani fanatik kaplan Pod-platnik je zbral par sto pretepačev iz domače in drugih far in je zasedel prostore pri Colnarju. Ko sta prišla Zdravec in dr. Kukovec na shod, je bilo vse od nasprotnikov zasedeno. Toda v trenutku so bili tički na dežju, narodna stranka je pa sijajno zboro-vala. Izdalo se je geslo, da se zbo-ruje pod kozolcem in v tem hipu so klerikale planili pod kozolec, zopet vse zasedli in burno zahtevali svoje predsedstvo. Dokler se je pa dr. Ku-kovec s kaplanom navidezno pogajal, napolnili so pristaši narodne stranke gostilniške prostore, izvolili mirno predsedstvo in začeli zborovati. Tako je bil kaplan s svojimi mirnim potom na dež postavljen. Zato so kaplanovi pristaši vpriporili pol ure trajajoč divji krik, toda narodnjaki so jih pu-stili, da so se izkričali in jo potem popihali. Shod se je potem mirno in nad vse dostojno vršil in končal in je bila Zdravčeva kandidatura z navdušenjem sprejeta. Govorili so ponosno z izvrstnim uspehom kandi-dat Zdravec, dr. Kukovec, nadučitelj Kavkler in župan Simončič. Ploj je imel istočasno shode v Sv. Marku, v Sv. Marjeti in v Sv. Leuartu, toda povsod je našel odpor, povsod se mu je klicalo: „Mi volimo kmeta Za-dravca“.

Enako buren je bil shod v Šmart-nem pri Celju, ki je bil sklican za Robleka. Kaplana Schreiner in Kovačič sta zasedla tudi tu prostore, a bila sta v manjšini. Ljudstvo je bilo tako razburjeno, da se je narodnjakom komaj posrečilo preprečiti nevaren

pretep. Nazadnje sta kaplana prosil za prost odhod, ki se jima je dovolil. Zgodilo se klerikalcem ni drugega, nego da je dobil vsak broo nekam in kaplan Kovačič poleno — ravno tja. Potem se je shod veličastno vršil. Govorili so dr. Gosak, Spindler, Videm-šek. Na Polzeli je napovedal shod dr. Povalej, pa se je skrtil, zborovalo se je na njegovem shodu sijajno za Robleka. Roblek sam je imel shod na Vranskem, ki je veličastno izpadel. V Levcu je zboroval za Robleka dr. Božič. V najjužnejšem okraju v Konji-cah je zboroval narodni kandidat Glaser in je dosegel velik moralčen uspeh. Ob glasovanju se je izrekla prilično polovica za narodnjaka Gla-serja, polovica pa za klerikalca Piška. Največjega pomena sta bila shoda narodnjaka Žurmana v Kozjanskem okraju v Dobjem in St. Vidu. V Dob-jem je župnik hotel shod preprečiti s tem, da je mašo preložil in koj po pridigi imel večernice, tako da se je shod mogel vršiti mesto ob 11. uri šele ob 1/3. popoldne. Bilo pa je vendar 300 ljudi, vsi za Žurmana. Dober je bil tudi shod v St. Vidu. Dr. Korošec je isti dan zboroval v Sv. Petru pod Sv. Gorami in v Koz-jem in je imel veliko nasprotstvo. Ko sta se Žurman in Korošec po noči v Kozjem ustavila v neki go-stilni, sta jih klerikalca dr. Barle in dr. Jankovič nesramno napadla. Pri-pomnimo, da je imel Žurman tudi v ponedeljek takoj shod na Slatini ob udeležbi 300 ljudi, ki je sijajno uspel. V nedeljo je zboroval narod-njak Roš v Jurkloštru in na Planini. Udeležba povsod velika, nad 200 na-vzočih, govorila sta na prvem shodu Roš in dr. Dimnik, na drugem pa ravno tako. Jurklošter in Planina sta zanesljivo Roševa. Rebek je zbo-roval z najboljšim uspehom v soboto v Studencih pri Mariboru, v nedeljo v St. Lovrencu nad Mariborom in v Zgornji Vižingi in se je v slednjem nemškem kraju izreklo nad 200 vo-lilcev za Rebeka proti Nemcu Marklu.

likega travna 1871. Vidite, da Dosto-jevski ni zaslužil niti smrtne obsodbe, niti ječe, niti Sibirije; njega, ki je zapisal takšno izpoved, bi bili morali nagraditi z odličnim mestom pri sve-tem sinodu, med predniki Pobedono-sceva.

* * *

Svoje življenje v prisilni delav-nici je popisal Dostojevski v mogoč-nih „Spominih iz mrtve hiše“. Morda je bilo ravno veliko njegovo trpljenje tisti vpliv, ki je napravil iz njega velikega dušeslovca. Le po-mislimo: sam, brez tovarišev, od vseh preziran, zasmehovan in odganjan, prisluškujoč na rožljanje svojih verig, — ali ni bil primoran, baviti in tešiti se z lastno dušo, spoznavati jo in jo raztelesčevati še preko tiste sive megle, pred katero estetični pesnik navadno obstoji, ker se mu zdi preveč brez-upna in mrzla. In ko je tako spozna-val sebe samega, ali ni bil primoran, uporabljati svojih izkušenj pri drugih in se s podvojeno lahkoto in pro-nikljivostjo življati vanje?

Le predstavimo si muke, ki jih je moral trpeti izobraženec, plemen-taš, pisatelj, sredi surove tolpe, ki je z njima vred žijela v njegovi ječi! In primerjajmo jih z mukami kmeta, ki

LISTEK.

Dostojevski in Raz-kolnikov.

(Dalje.)

Kruta duševna muka, ki jo je bolni Dostojevski preстал, ko je stal v gotovosti bližnje smrti na morišču, in prenašli preobrat čustev, ko je slišal vest o pomiloščenju, sta mnogo pripomogla k razvoju njegove božjasti. Ruska knjiga pa se ima tistim hipom zahvaliti za marsikatero krasno misel, izraženo v njegovih delih.

Mladi pisatelj je bil poleg iz-gube vseh državljanskih pravic izgnan k prisilnemu delu v Sibirijo. In čemu?

Kakor danes, tako tudi tiste dni na Ruskem ni bilo dovoljeno glasno misliti za ljudsko korist; vročekrvni mladeniči, ki so hoteli govoriti o poli-tiki, se se morali zbirati na skriv-nem. In državi in prestolu nevarna zarota Petraševskega in njegovih pri-jateljev je bila ta, da so sanjari o osvobođenju kmetov, če mogoče po inicijativi vlade, ako bi se ta branila, pa z drugačnimi sredstvi.

Sicer pa med Dostojevskim in Petraševskim ni bilo nikake ozke zveze in nikakega tesnega prijatelj-stva; članek, ki ga je priobčil dne 20. rožnika l. 1849, „V obrambo“, trdi celo, da sta vzdrževala med-sebojno razmerje iz gole vljudnosti in sta se izogibala dolgih pogovorov, da se ne bi sprla med seboj.

„Sicer pa,“ pravi Dostojevski, „sem Petraševskega vselej spoštoval kot lojalnega in kot poštenjaka... V družbi Petraševskega nisem našel no-bene enotnosti, nobene smeri in no-benega skupnega cilja... Tožijo me, da sem govoril pri Petraševskem libe-ralno in svobodomiselnost... Govoril pa sem trikrat: dvakrat o slovstvu, en-krat pa o predmetu, ki ni v nikaki zvezi s politiko, o „osebnosti in egoizmu človeka“.

Bržkone je bilo to predavanje kakšna predstacija za „zločin in ka-zen“, katere odlomki bi se dali pod-črtati zlasti v klasičnem razgovoru med Razkolnikovim in preiskovalnim sodnikom.

Zagovor pa, s katerim se je ho-tel Dostojevski oprati v očeh gospo-ske in tiranide, je sicer gotovo ume-ven kot poizkus, pridobiti si s ka-kršnimkoli sredstvom zopet svobodo

in človeško življenje, kakor gotovo je bil neznosen pisatelj položaj, v katerem ga je napisal; vsekakor pa je ta zagovor obžalovanja vreden madež na imenu Dostojevskega in znamenje čudno mehkega, že v naprej za resig-nacijo in pater-peccavi razpoloženega značaja, ki nam kot začetnik pisa-teljnih tipov pač tudi razlaga, zakaj se velika tragedija Razkolnikova za-ključuje tako naravno in neheroično, bogaboječje in klavrno, banalno in romantično obenem.

Dostojevski poudarja v njem, da nikdar ni sanjari o ljudovladi na ru-skih tleh; a to ni dovolj, on še po-udarja, da je od časov Petra Veli-kega vse dobro v Rusiji prodiralo od zgoraj navzdol, od prestola do na-renda, dočim se nasprotno med ljud-stvom ni rodilo ničesar razen zgolj sebičnosti in surovosti.

„Tožijo me,“ pravi dalje, „da sem čital pismo Belinskega Gogolju, v katerem se zgraža nad notranjimi razmerami v Rusiji, pismo, ki je na Ruskem prepovedano. Da, čital sem to pismo; toda, ali more tisti, ki me je ovačil, tudi povedati, za katerega izmed obeh sem se zavzel?“ In Do-stojevski se ne sramuje zatrditi, da je pisano pismo Belinskega „preveč

čudno, da bi si moglo pridobiti kogar-koli simpatije. To je gola trditev brez dokazov, plod napake, ki se je Belinski v svojih kritičnih sestavih nikdar ni iznebil, napaka, ki je na-raščala, čim je bolezen izsesavala nje-gove telesne in duševne moči.

Sodba Dostojevskega o Belin-skem ni več škandal; to je blas-femija! Takšna sodba o Belinskem, ki stoji liki svetel steber sredi so-dobne Rusije, s svojim ogromnim vplivom na vse umstveno in moralno življenje, o Belinskem, ki je bil v svojem času prvi tribun ruskega na-roda, in se nikdar ni uklonil življenju in ni nikdar klečepal pred zati-ralcem!

Morda je Dostojevski v tolažbo svoje vesti tako izpremenil svoje mnenje o njem? Morda mu zato ni mogel nikdar odpustiti njegovega brezverstva, da je dejal nekoč v raz-govoru z njim:

„Bodite prepričani, da, ako bi se narodil vaš Krist v današnjih časih, bi bil najnavadnejši človek pod soln-cem in bi umrl neopažen; izginil bi pred sodobno vedo in pred sedanjimi gonilnimi silami človeštva.“

„Pred mano je klel zveličarja!“ piše Dostojevski Strahovu dne 18. ve-

Kakor je videti, nervoznost klerikalcev strahovito narašča.

Nagodbena pogajanja

Budimpešta, 30. aprila. Ministrski predsednik dr. Wekerle je ponudil avstrijski vladi, naj bi se nagodbena pogajanja nadaljevala šele po volitvah, ako se sedanji čas avstrijski vladi ne zdi pripraven za take konference. Avstrijska vlada še ni odgovorila.

Nemiri v Črnigori?

Budimpešta, 30. aprila. Madžarsko in nemško časopisje raznaša še vedno vznemirljive vesti o Črnigori. Ako je tem vestem kaj verjeti, primerili so se v Podgorici ravno taki izgredi, kakor v Nikšiću. Generala Martinovića in policijskega načelnika iz Podgorice je neki barjaktar nevarno ranil. Napadalec je bil ubit. — Nemiri naraščajo baje po vsej Črni gori. Tri največja plemena Vasojevići, Bjelopavlići in Kući so se spuntala. Sklenila so na tajnem sestanku v Andrijevici, da udarijo na Cetinje (?). Knez je dal razglasiti naglo sodbu (?). Podgoričani zahtevajo, naj odstopi ministristvo Tomanović, toda knez noče sprejeti demisije. Skrajna levica narodne stranke je obelodanila pamflete proti knežji rodbini, posebno proti prestolonasledniku Danilu.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 30. aprila. Duma je včeraj nadaljevala razpravo o rekrutni predlogi. Vojni minister je izjavil, ako duma ne dovoli potrebnega števila rekrutov, vzeli si jih bo sam na podlagi § 119. državnih osnovnih zakonov. Duma mora dovoliti vojake. V dumi je po teh besedah nastal vihar. Ministru se je klicalo: „Nismo v vojašnici! Ne govorite z nami, kakor z vojniki!“ — Proti koncu je zaklical armenski poslanec Šubarov: „Dokler obstoji samodržstvo ter se rabi armada za policijsko službo, manjkale ji bodo vedno moralne lastnosti za bojevanje proti zunanjemu sovražniku.“ Potem je začel napadati prestol in armado. Ministri so zapustili dvorano, a hrup je bil tolik, da je predsednik zaključil sejo.

Ministrski svet je imel ponoči izredno sejo, pri kateri sta se baje sporekla ministrski predsednik Stolypin in minister Schwanebach zaradi razpusta dume. Vojni minister je izjavil, ako duma ne sprejme rekrutne predloge in se armenski poslanec Šubarov, ki je razžalil armado, ne odstrani iz dume, bo car dumo razpustil, ker ne pripusti, da bi se njegova armada tako sramotila.

V razgovoru med ministrskim predsednikom Stolypinom in predsednikom dume Golovinom je Stolypin izjavil, da upa, da prizori v dumi ne bodo vplivali na politični

položaj. — Kadeti nastopijo za rekrutno predlogo, pričakujejo pa za to splošno pomiloščenje.

Petrograd, 30. aprila. Tudi v današnji tajni seji dume so se primerili veliki škandali. Poslanici so se skoraj stekli. Končno pa je bila vendar rekrutna predloga sprejeta s 193 glasovi proti 123 glasom. — V javni seji se je dovolilo 6 milijonov rubljev za stradalajoče prebivalce ter se soglasno sprejel predlog, naj se vojna sodišča odpravijo.

Nemški državni zbor o zunanjih politiki.

Berolin, 30. aprila. Razpravlja se o proračunu državnega kancelarja. Državni kancelar knez Bülow je pri tej priliki govoril o zunanjih politiki sploh. Glede mirovne konference v Haagu je izjavil, da je nemška vlada simpatično pozdravila ruske predloge ter bo radevolje sodelovala, da se doseže praktični uspeh. Ruski program obsega točke, ki so na korist narodnemu pravu. Izven ruskega programa pa se bavijo velenosti tudi z vprašanjem, ali bi bilo primerno razpravljati na konferenci tudi o vprašanjih, ki merijo na razoroženje. Anglija, Španija, Zedinjene države in Rusija pa so si pridržale le pravico, o tem razpravljati na konferenci. Predlogi za razoroženje hočejo ustvariti boljše jamstvo za mir. Kdo bi ne odobroval takih nagibov! Vpraša se le, ali bi razpravljanje o tem na konferenci moglo privedi to misel bliže uresničenju. Razprava o tem na zadnji konferenci je imela le ta uspeh, da so se velesile pozvale, naj problem preizkušajo natančneje. Nemška vlada se je odzvala pozivu, toda ni našla oblike, ki bi bila pravična velikim razlikam geografičnega, gospodarskega, vojaškega in političnega položaja različnih držav. Tudi druge države niso bile srečnejše ter niso našle take oblike. Dokler pa ni gotove nade, da bi se ideja praktično izvedla, si tudi o razpravljanju samem ni obetati ničesar.

Atentat na guatemalskega predsednika.

London, 30. aprila. V Guatemali je vrgel nekdo bombo proti vozu predsednika Estrade Cabrere. Predsednik ni bil zadet, pač pa sta ubita general Orelana in predsednikov voznik.

Dopisi.

Iz Kranjske gore. Lord-protektor kranjskogorske občine, gospod z bridko sabljico, si pač javno domišlja, da bodo poskakovali njegovi varovanci 14. maja spet v njegov široki klerikalni žep. A vendar se mu najbrž trese sabljica, ker tudi Kranjska gora se že prebujala vkljub srednjeveškim razmeram, ki še vladajo tu. Kjer se pokaže klerikalno žezlo, tam mora naravno vse propadati, in kaj bi govoril človek o napredku! Mož s sabljico, protektor, župan, mož,

katerega hvali misijonar javno s prižnice in ki pobira, z leščerbo v roki, stopinje v procesiji za duhovniki, v odboru pa večinoma sami kimavci — ljudje božji, kaj hočete še več? Po sv. katekizmu bi moral rostiti božji blagoslov kar v potokih na tako obdino. A kje je blagoslov? Zanemarjena vsa vas, brez narodne zavednosti in brez javnega dela — to je blagoslov klerikalne, plitve vlade. A vkljub temu se prebujajo ljudje in spoznavajo ta „sv. žegen“, ki je na sredi otel, okrog kraja ga pa nič ni. Klerikalno gospodstvo se je jelo zelo majati in ne bo preteklo veliko Pisenke, ko bo zaspalo v večno spanje vkljub vašemu agitiranju g. kaplan. Čemu vtikate svoj nos v to, kar vas nič ne briga? Prej smo vas imeli za pametnega moža, a zdaj se nam kaže v jako klavirni pozituri. Vezali ste Korencem svoje otrobe, a Korenci so odločni možje in poznajo tisti „žegen“. Pogledajo naj samo na svojo lepo cerkvico. In spominjali se bodo bridkih delogodov in krivic, ki so se jim delale nedavno od ljudi vaše vrste. Sv. Andrej bi se zjokal, če bi se navduševali Korenci za besede ljudi vašega stanu. Tedaj, gosp. kaplan, prst strani, dokler vas še ne peče! Pozna se, da ste kratkovidni, tudi če bi ne imeli očal. — Sveti „žegen“ se kaže bržčas tudi v tem — kajpada, mežnar Janez, ki si trgala lepake „ta rdečih“ raz hiš? — ta „žegen“ se kaže tudi v tem, da je dobil naš kolodvor dva nemška uradnika. Čudovito je to od tržaške direkcije, in človek bi mislil, da tam ne poznajo nikake etnografije. Kranjska gora je čista slovenska vas in niti enega Nemca ni v njej — a na postaji sta edina dva uradnika Nemca! Eden se je proslavil kot Germanije hrabrega junaka že v znani dovski aferi Hutter et consortes. In imenitno je, da živita oba, šef in pomočnik, v jako debelem prijateljstvu, ki se že zaradi službene discipline ne spodobi. Opravičeni smo zahtevati svojih ljudi, a nočemo Kočevarjev. Čemu bi se potiskali Slovenci v luknje, a nemčurji bi dobivali najlepša mesta? Pa saj je to že znan manever dr. Derschatte et comp. Hajlovci bi si že davno nakričali grla do zamolklosti, če bi se jim dogodilo kaj takega kakor tukaj. Pomilujemo le Kranjsko goro, ki je prišla po nadutji klerikalni vladi v narodnem oziru tako daleč, da se ne upa več stopiti trdo na noge in zahtevati svojih pravic.

Iz New Yorka. Nismo pričakovali, da se bode obsodba Martina Konde, lastnika „Glas Svobode“ na Slovenskem tako tolmčila. Omenjeni ni bil obsojen na eno leto zapora zaradi ponatisa „Žrtev razmer“, pač pa zaradi nekega dopisa iz La Salle, Ill. Kar je bilo tiskano v onem dopisu o nekem slovenskem duhovniku je bilo res, toda besedilo je bilo krivo obsodbe. V onem dopisu so rabili besede, katere v istini niso za natis ali za javnost in zaradi teh surovih besedi, katere niso na čast nobenemu časniku, je izrekel sodnik obsodbo. Ako bi za oni farovski faktum rabili dostojne besede, bi dosegli isto, da so onega slovenskega duhovnika pognali, in sicer ga je pognal nadškof čikaški. Besedilo dopisa je bilo pa pač precej robato in ga mora vsak makar na pol izobraženi Slovenec obsojati. V Ameriki je pa vsakdo obsojen, ako je zatožen, da je pošto uporabljal v nemoralne namene. Baš te dni je bil obsojen

milijonar in posestnik angleškega „Heralda“ v kazni 31.000 dolarjev, katere je tudi takoj položil. Tu je velika gonja zoper nemoralne razglednice in slike in vedno je čitatel obsodbe prodajalcev takih obscenih slik. V Ameriki lahko perijodični časnik razpošilja lastnik za en cent 1 funt in imajo listi v to poseben privilegij, in sicer se imenuje second class matter, ali poštne pošiljke drugega razreda. Tu se ne smejo pošiljati odprti računi ali terjatve po pošti, ne sme se nikogar žaliti pismeno, ker to imenujemo black mail, ali nečastno uporabo pošte. Pošta tu nima dobička, pač pa vsako leto par milijonov dolarjev izgube in ima vsakdo koristi in cene poštne pristojbine. Srečke se ne smejo pošiljati nobene vrste po pošti in jih tukaj takoj konfiscirajo ne glede na vrednost. Zato so pa poštne zakoni zelo strogi, ako se uporablja pošta v nemoralne namene ali surovo pisane knjige in liste. Toliko v pojasnilo glede „Žrtev razmer“, katere so že vedno pred letom dni bile priobčevane; edini dopis iz La Salle je bil kriv obsodbe. Zagovarjati se pa v tem oziru ne da nič, ker je tiskani list priča; nevednost ne velja tu, kakor tudi pijanost v kriminalnih zadevah ni olajševalen vzrok.

Ljubljanski občinski svet.

Ljubljana, 30. aprila.

Predsedoval je župan Ivan Hribar, ki je z iskrenimi besedami pozdravil novoizvoljena občinske svetnike D. Sajovic in Ivana Zirkelbacha. Naglašal je, da imata baš v sedanjih burnih časih najlepšo priliko opazovati, kako se agitira z gotove strani proti mestni upravi. Toda tolažila se naj, da tako nehalno ne bo sodila nepristranska zgodovina.

Potem se je spominjal v daljšem govoru odstopivšega občinskega svetnika Senekoviča, ki ni hotel biti več voljen, ker želi vse svoje moči posvetiti zavodu, pri katerem je angaževana tudi mestna občina. Z njim je izginila iz občinskega sveta markantna osebnost. Bil je celih 15 let v občinskem svetu in ves čas član najvažnejših odsekov; finančnemu odseku je načeloval celih 10 let. V vsako prevzeto nalogo se je uživel ž njemu lastno energijo in temeljitostjo. To je pokazal posebno v svojih poročilih o elektrarni, o električni cestni železnici, o vsakoletnem proračunu itd. Študije so ga veljale cele noči. Takega moža bo občinski svet hudo pogošal v svoji sredini. Obžalovanje nad to izgubo se zabeleži v zapisnik, župana pa se pooblasti, da se s posebno deputacijo pokloni in zahvali odstopivšemu.

Družba sv. Cirila in Metoda se je pismeno zahvalila za izredno podporo.

Nujni predlogi.

Magistratni svetnik dr. Zarnik je utemeljeval nujni predlog, naj se strojevodjo Henrika Marchanda sprejme v občinsko zvezo, ker potrebuje nujno tak dokaz zaradi vojaške ustanove za svojega sina. Se ugod.

Obč. svetnik Bergant je nujno predlagal, naj se Auerjevim dedičem zamenja njih svet na koncu Opekarske ceste z mestnim svetom na Friškovec. Predlogu se je ugodilo pod pogojem, da Auerjevi dediči doplačajo za m² po 1 K 60.

Obč. svetnik Šubic je nujno predlagal, naj se svinčene vodovodne cevi po nekateri ulicah v Trnovem in Krakovem zamenjajo z železnimi, da ne bo treba neprestanih popravil. Stroški so proračunjeni na 11.000 K. Sprejeto.

O izidu letošnjih dopolnilnih volitev v občinski svet je poročal občinski svetnik dr. Oražen. Volitve so se odobrile.

Volitev župana.

Župan je odstopil predstvom najstarejšemu članu obč. sveta, podžupanu dr. vitezu Bleiweis, ki je najprej prečital dotične zakonske določbe glede volitve župana, nakar so se začele pobirati glasovnice. Ko je skrutinator naznanil, da je dobil Ivan Hribar 26 glasov (1 glas dr. Ivan Tavčar) so mu priredili občinski svetniki z galerijo viharne, dolgotrajne ovacije. Dr. vit. Bleiweis je čestitil občinskemu svetu in zopet izvoljenemu županu, ki obhaja baš letos 25letnico, odkar je član občinskega sveta in 11. leto županovanja. Naglašal je, da bi moral biti slep in hudoben, kdor bi ne hotel priznati njegovega neumornega in plodonosnega delovanja za Ljubljano. Navajal je naprave, ki jih je dobila Ljubljana le po njegovem trdnjavnem delovanju, pred vsem vodovod, preosnova Mestne hranilnice, elektrika, višja dekliška šola, razne druge ustanove, ki donasajo mestu lepe koristi.

Župan Hribar je ginjono izjavil, da sprejme izvolitev, ako dobi najvišje potrjenje. Pripomnil je, da hoče proti svoji navadi izgovoriti pred potrditvijo par besedi. Izvolitev mu je dokaz, da še vedno vlada neskaljeno dobro razmerje med njim in občinskim svetom, oziroma celo narodno-napredno stranko. In to mu je tembolj v zadoščenje, ker baš v zadnji dobi pljuskajo ob njega razburkani politični valovi ter bi radi z gotove strani dokazali, da ni v Ljubljani hujšega tolovaja od njega. Priporočal se je za nadaljno izdatno podporo, ker le z vzajemno podporo je mogoče kaj velikega doseči. Ni nam treba biti skromnim, ako se sklicujemo, kaj se je v Ljubljani doseglo v eri narodno-napredne vlade. Letos je 25letnica narodno-naprednega delovanja v občinskem svetu. Med tem so v lastnem taboru nastali politični nasprotniki, ki pa tudi ne morejo tajiti lepih uspehov. Največja tolažba in zadoščenje mu je to današnje zaupanje. Zato bo pa tem bolj prenašal vse napade, ki bodo do državnoborskih volitev od dne do dne vehementnejši. (Zopet viharne ovacije.)

Volitev podžupana.

Oddanih je bilo 28 glasovnic, 26 na sedanjega podžupana dr. viteza Bleiweisa, 1 za dr. Tavčarja, 1 za dr. Trillerja. Župan je nato proslavil zopet izvoljenega podžupana, ki baš letos praznuje 32letnico delovanja v občinskem svetu. S tako dolgo dobo se še noben član občinskega sveta ljubljanskega dosedaj ni mogel ponašati. Dr. vit. Bleiweis je vetopil v obč. svet v času, ko je bilo treba voditi neizprosno boj proti nemški hegemoniji za slovenske pravice, in novoizvoljeni je vodil ta herojski boj v družbi s pokojnim Jurčičem in Regalijem vztrajno in neustrašno.

Podžupan se je zahvalil za zaupanje ter obljubil še nadalje se po-

Dalje v prilogi.

nosi verige. Ta izgubi ognjišče in svojece, a v svojem miljeju ostane vendar-le; morebiti je zdaj še v razvitejši družbi, nego prej. Izobraženec pa mora zadušiti vse svoje potrebe in navade, ponižati se do manj vrednega in nezadostnega tovarištva in dihati drug zrak, kakor riba na pesku. Zanj je kazni hujša, kakor za navadnega človeka.

Počasi in žalostno so tekla leta... Dostojnega je navdajala goreča želja, da si uredi zunaj ječe novo življenje, v žarkih tiste nove luči, ki si jo je bil prižgal s svojo bolno domišljijo, da je mogel prenašati jetništvo. Štel je dan za dnevom in se čutil srečnega vsako jutro, ko je mogel reči, da mu ostaja en dan manj do tistega, ko bo zopet zasopel svobodni zrak.

Takrat se je pač vrnil v njegovi duši tisti proces, ki ga tako mojstrsko riše na zadnjih listih „Zločina in kazni“, ko se Razkolnikov, ki je nosil svojo nesrečo dotlej z nemo apatijo, preraja k novemu življenju.

In naposled je vendar-le napočil tisti težko pričakovani dan, ko so ga peljali v kovačnico in mu razbili verige. Bil je prost.

(Dalje prih.)

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

Kralj pomorskih razbojnikov je bil sicer krut in brezvesten človek, ali na dnu njegovega srca je bilo vendar nekaj plemenitosti. Ljubil je svojega sina Ladislava. Zanj je živel, zanj je delal, njemu je posvetil samega sebe. Tudi sedaj, ko je kralj Gjačič že spoznal, da se je ujel v lastno past, mu je najprej prišel na misel njegov sin. Kaj zato, če propade vse pristanstvo, da se le reši Ladislav — to je bila prva misel, ki je prešinila Gjačiča, ko je videl, kake priprave delajo Turki.

Dobro je Gjačič vedel, da svojemu sinu ne sme svetovati, naj zapusti svoje tovariše in naj se reši. Ladislav bi se mu gotovo uprl, zdaj še odločneje kakor kdaj poprej, kajti odkar je Antonio Bragadino na tako strahovit način moral umreti, ker je Ladislava Gjačiča pustil iz ječe, od tedaj je Ladislav Gjačič z demonsko silo sovražil Turke.

Ladislav je s svojimi ladjami stal pred drugimi piratskimi jadrnicami v vodovju, kjer se je mogel svobodno gibati. Vsled tega je bil v večji nevarnosti, kakor drugi piratje, a kralj

Gjačič je dobro vedel, da bi njegov sin ne zapustil svojega mesta drugače, kakor da ga zvijačnim potom na to pripravi. A kako? Tega kralj Gjačič v prvem trenutku niti sam ni vedel.

Sedel je v čoln in se peljal tjakaj, kjer je stala Ladislavova jadrnica.

— Sinko moj, je dejal Gjačič, težek boj nas čaka in ne vem, če bomo kos Turkom, ako ne pride beneško brodovje pravočasno.

— Tudi meni se tako dozdeva, je menil Ladislav. Na srečo so Turki tako neprevidni in izkrcavajo vojaštvo v čolne. Predno pridejo ti čolni v našo bližino, jih postreljamo. Nobeden teh vojakov ne bo več videl svoje domovine.

— Tudi jaz upam, da bo tako, je rekel kralj Gjačič, a glas njegov je kazal, da tega sam ne verjame. Toda bil je zadovoljen, da sin ni uganil tega, kar je uganil že prej oče. Toda, mogoče je vendar, je nadaljeval kralj Gjačič, da pridemo v kako zadrego. Morda bomo morali celo bežati na kopno. V tem slučaju bi bilo dobro, da se beneške oblasti na kopnem obveščene kako in kaj. Lahko nam silno mnogo koristijo, lahko nas celo rešijo — lahko pa se tudi zgodi, da nas prebivalstvo napade in pobije. Jaz svojih ljudi ne smem zapustiti,

tudi ne v največji nevarnosti, dasi vem, da bi pri beneški oblasti dobro opravil. Mislil sem torej nate.

— Jaz naj se pred bojem umaknem, je vzkliknil Ladislav. Nikdar!

— Kdo misli na to! Izročil sem ti poveljstvo najvažnejših ladij, ker sem hotel, da bi se odlikoval v boju. Pri tem ostanem.

— Hvala oče!

— Toda v trenutku, ko spoznaš, da je boj zaman, tedaj pokaži svoje izredno junaštvo in tudi svojo spretost. Čim vidiš, da se bomo morali umakniti, prebij se skozi turško vrsto ladij do kopnega, dogovori se z beneškimi oblastmi in čuvaj nad nami, da se bomo mogli izkrcati. To so naloge, vredne največjega junaka. Komu naj jih poverim, če ne tebi?

Skrbno je kralj Gjačič opazoval vsako poteko na sinovem obrazu, hoteč uganiti, če se mu je zvijača njegova posrečila in kamen se mu je odvalil od srca, ko je videl, da je Ladislav zadovoljen s t. nalogo. Gjačič je računal s slavočnejšim in z ničemurnostjo svojega sina in računal je prav.

— Sedaj pa, sinko moj, je rekel kralj Gjačič, vojui se srečno in izvedi dobro svojo nalogo.

Govoril je kralj Gjačič mehko,

kakor bi se za vedno poslavljaj od svojega sina in stiskal je Ladislavu roko s toliko presrčnostjo, kakor še nikdar. Ladislav tega ni zapazil, pač samo radi tega, ker je bila vsa njegova pozornost že zopet osredotočena na turške ladje.

Bil je že zadnji čas, da se je kralj Gjačič vrnil v zavetišče svojih ljudi. Komaj je dospel na svoje mesto, začelo se je namreč turško brodovje zopet pomikati naprej in jadrlo je do skrajne meje, kamor je moglo v plitvem vodovju priti.

Z napeto pozornostjo in največjo nestrpnostjo so piratje gledali te priprave in se smejali prizadevanju Turkov, češ, kaj se mučite: med naše skale s svojimi velikanskimi ladjami itak ne morete, manjše ladje in čolne vam bomo pa sproti potopili. Kralj Gjačič je to besedičenje svojih ljudi ravnodušno poslušal, zakaj vedel je, da se možje motijo in da bodo to zmoto še prekmalu spoznali.

In res — strah je prešinil pirate, ko je počil prvi strel in v hipu je prišlo vsem jasno, kaj je pomenilo manevriranje turških ladij. Nikomur ni bilo razen kralju Gjačiču na misel, da imajo Turki na svojih velikih ladjah tudi velike topove, ki nosijo dlje kakor piratski topovi.

truditi po svojih močeh. (Živahno pritrjevanje.)

Volitev osmero stalnih odsekov.

Izvoljeni so bili soglasno: Magistratni odsek: Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški Karol, Hanuš Jaromir, Lenček Josip, Plantan Ivan, Šubic Ivan.

Personalni in pravni odsek: Dr. Majaron Danilo (načelnik), Mayer Karol, dr. Oražen Ivan, Plantan Ivan, Svetek Anton, dr. Tavčar Ivan, dr. Triller Karol (podnačelnik).

Policijski odsek: Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški Karol (načelnik), Bergant Franc, pl. Trnkoczy Ubald, Franchetti Engelbert, Vidmar Josip, dr. Oražen Ivan (podnačelnik), Zirkelbach Iv. Finančni odsek: Knez Ivan (podnačelnik), Lenček Josip, Mally Franc, Meglič Karol, Sajovic K. Svetek Anton (načelnik), dr. Triller Karol.

Stavbni odsek: Hanuš Jaromir (načelnik), Lenček Alojzij, dr. Majaron Danilo, Šubic Ivan (podnačelnik), pl. Trnkoczy Ubald, Turk Josip, Velkoverh Ivan.

Solski odsek: Dimnik Jak. (podnačelnik), Franchetti Engelbert, Kozak Josip, Sajovic Karol, Šubic Ivan (načelnik), dr. Triller Karol, pl. Trnkoczy Ubald.

Odsek za uboge: Bergant Franc, Franchetti Engelbert, Kozak Josip, Predovič Ilija, Zirkelbach Ivan.

Odsek za olupšavo mesta: Bergant Franc, Dimnik Jakob, dr. Majaron Danilo, Mally Franc (načelnik), Mayer Karol (podnačelnik), Šubic Ivan, Velkoverh Ivan.

Dopolnilne volitve v posebne odseke.

Izvoljeni so bili soglasno: V klavnično-ravnateljstvo: Kozak Josip, Predovič Ilija.

V direktorij mestnega užitninskega zakupa: Plantan Iv. V direktorij mestne elektrarne: Lenček Alojzij, Mally Franc.

Regulačni odsek: Pl. Trnkoczy Ubald.

V upravni odbor mestne hranilnice: Dr. Majaron Danilo, dr. Triller Karol, pl. Trnkoczy Ubald.

V disciplinarno komisijo: Dimnik Jakob, Svetek Anton, dr. Triller Karol.

V naborno komisijo: Pl. Trnkoczy Ubald.

V komisijo za odmero vojaških taks: Pl. Trnkoczy Ub.

V direktorij mestnega vodovoda: Hanuš Jaromir (načelnik), Lenček Alojzij, Šubic Ivan (podnačelnik).

Voilne komisije za državnozbornske volitve.

V vsako izmed 8 komisij so se izvolili po trije člani, in sicer I. volilna komisija: Jos. Martinak, sodni svetnik v pok.; Ernest Perdan, trgovec; Iv. Šubic, ravnatelj. II. Jernej Bahovec, trgovec; Ivan Spoljarič, trgovec; Iv. Duffe, stavbni svetnik. III. Ivan Frisch, trgovec; Ivan Plantan, notar; Ant. Svetek, nadsvetnik; IV. Rudolf Tenente, gostilničar; Avg. Repič, sodar; Fr. Rus, trgovec; V. Adolf Hauptmann, trgovec; dr. Fr. Ilešič, profesor; Fr. Milčinski, sodni tajnik; VI. Vatroslav Holz, zas. uradnik; M. pl. Lukane, polkovnik v pok.; Andr. Senekovič, ravnatelj. VII.

Turške ladje so s svojimi lumbardami začele bombardirati piratsko brodovje. Mogočne krogle so od vseh strani letale in večinoma tudi zadale. Streljali so tudi piratje, a nobena njihovih krogel ni dosegla turških ladij. Tod je udarila turška bomba v jambora in jih podrli, tam je prebila steno, da je voda vdrila v jadrenico in jo potegnila v morje ali vsaj nagnila na stran. 80 turških ladij je streljalo iz 500 velikih topov. V kratkem času je bila polovica Gjačičevih ladij uničena. Piratje so v blaznem strahu bežali na otoke ali se poskusili s svojimi ladjami rešiti na kopno.

Tedaj pa so zajadrale v ospredje male turške ladje in za njimi so veslali čolni z vojniki. Ladje so se zaletele tja, kamor so piratje poskusili ubežati in jih pognale nazaj. Le nekaj piratskih ladij je moglo pribežati do kopnega, ostale so Turki spodili nazaj ali jih potopili.

Blazna zbeganost je vladala med pirati. Kobi imeli priliko se bojevati, bi jih bil mogel kralj Gjačič še krotiti. Te prilike pa ni bilo, kajti Turki so streljali iz varne daljave.

Ko so bile piratske ladje doma-lega postreljene in če ne še uničene, pa vsaj tako poškodovane, da se niso mogle ganiti, so se otokom približali

Avg. Debevec, strojnik; Jos. Plančkar, gostilničar; Fr. Vik, inženir. VIII. Al. Lilleg, glavni davkar v pok.; Simon Praprotnik, mizar; Andr. Šarabon, posestnik.

Prezidava južnega kolodvora v Ljubljani.

Obč. svetnik dr. Triller je poročal o prispevku mestne občine za napravo podvoza na Martinovi cesti povodom prezidave južnega kolodvora. Poročevalec je povedal, da se v tej zadevi vrši že pojutrisnjem komisijonalni ogled. Južna železnica zahteva za omenjeni podvoz od mestne občine 147.000 K prispevka. Na tozadnji konferenci v ministrstvu so delegatje ljubljanske občine zavzemali negativno stališče, toda železniško ministrstvo je potegnilo za južno železnico ter zahteva v svojem interesu, da mora mestna občina zagotoviti prispevek, ako se sploh začne načrt izvrševati. Druge mestne občine so v enakih slučajih morale prispevati 28—49%. Ljubljanski delegatje so se končno vdali brez preudarka za 30% prispevek, in sicer pod sledečimi pogoji: Mestna občina se zaveže prispevati južni železnici za napravo v smislu predloženih projektov nameravanega podvoza na Martinovi cesti 30% efektivnih stavbnih stroškov, ako: 1) celotni ti stroški ne presega proračunane maksimalne vsote 344.000 K; 2) 30% prispevek se ima izplačati šele potem, ko bode južna železnica izročila prometu prezidan ljubljanski kolodvor v popolnem obsegu projekta, o katerem se bode 2. maja vršil politični ogled in kakor se bo ta projekt temeljem tega ogleda sprejel; 3) da južna železnica ta projekt v polnem obsegu izvrši ter prometu izroči najkasneje do 31. decembra 1910; podaljšati se ta rok sme le za slučaj višje sile, t. j. v slučaju vojske, potresa ali druge elementarne neizgode. Izvzeta pa je iz pogojev izvršitev celega projekta železna konstrukcija za projektovani 11—16. tir; 4) ako bi južna železnica prezidave južnega kolodvora na podlagi predložene projekta, kakor bo odobren pri ogledu 2. maja, ne izvršila in ne izročila prometu v popolnem obsegu v določenem roku, ugasne vsaka obveznost mestne občine na tak projekt. — Začasno se pokrije vzame iz razpoložljivih fondov, s prihodnjim letom pa se postavi v ta namen v proračun 10.000 K.

Obč. svetnik Šubic se ne soglašala s poročevalcem. Južna železnica se mu zdi pretrmasta. Ako bi se njeni principi sprejeli, bi prišli tudi drugje v zadreg. Razmere na južni železnici so take, da je ministrstvo priznalo potrebo povečanja. Zato predlaga, naj se zahteva južne železnice odkloni.

Obč. svetnik Lenček se sicer pridružuje predlogu, ker južna železnica gleda bolj na svojo mošnjo, kakor na človeško življenje, v kljub temu bo glasoval za odsekove predloge, ker je delo proračunjeno na 2.600.000 K, od katerih mu približno 1 milijon ostal v Ljubljani.

Obč. svetnik Plantan ni tako optimističen. Južna železnica bo vse potrebščine dovažala ter le neznatne stvari kupovala v Ljubljani. V principu je proti temu, da bi mestna občina morala kaj prispevati. Preureditev kolodvora je logična potreba, ker južna železnica ni od obstoja kolodvora, t. j. 50 let ničesar storila. Igra se z življenjem potnikov in uslužbencev. Merodajen pa je zanj le humanitarni moment.

čolni z vojaštvom. Male turške ladje so s svojimi topovi čuvala te čolne. Vojaštvo je poskakalo v morje in gazilo do otokov, kjer se je potem začelo strahovito klanje. Besni turški vojaki so vse poklali in pomorili, kar jim je prišlo pod meč.

Kralj Gjačič se je z malo četo svojih ljudi rešil na otok Kalamas. Tudi na ta otok je prišlo več tisoč turških vojakov. Kralj Gjačič se je s svojimi ljudmi branil do skrajnosti, z levovo silo je napadal Turke in jih pobijal, dokler ni težko zabođen obležal na bojišču.

„Allah il Allah“, je zagrmelo iz več tisoč turških grl, ko so vojaki pograbili smrtnoranjene kralja pomorskih razbojnikov in ga odpeljali na turško admiralsko ladjo.

„Allah in Allah“, je zaorilo po vseh turških ladjah, da so se tresli stebri nebeški, ko so na admiralske ladje veliki jambor obesili človeka, ob katerega je bila privezana rdeča zastava piratov.

Še ves dan je trajal lov na pirate. Ko se je zmračilo, je bila uničena zadnja piratska ladja in ubiti vsi piratje, kar jih ni zbežalo na kopno. Piratski armadi je bil ta dan narejen konec. Strahovalcev turške krone ni bilo več.

Ko je potem poročevalec dr. Triller še pojasnil, da je delegacija vse storila, kar je bilo mogoče, a da se ves načrt zavleče v nedogledno bodočnost, ako se v principu ne zagotovi prispevek, je bil Šubičev predlog odklonjen, sprejeti pa so bili poročevalčevi predlogi.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. maja.

„Vode so se razlile!...“

Piše se nam: Bilo je nekoč po izboru dvorskem obedu, ko je avstrijski vladar na takozvanem „cerole“ nago-varjal na obed povabljene poslane. Med povabljenimi je bil tudi posl. iz slovenske Krajine dr. Šušteršič. Cesar ga je baje vprašal, kakih misli da je o političnem položaju na Kranjskem? Na to mu je dr. Šušteršič odgovoril, kakor so poročale takrat novine, blizu tako-le. „Vse bode ugodno postalo, kadar se bodo raztekale vode!“ In res, prerokovanja dr. Žlindre so se kaj hitro izpolnila! — Župan Hribar je na svojem kandidatnem govoru z gnevom in obžalovanjem konstatiral, s kako podlimi in gnusnimi sredstvi se bori nasprotna klerikalna stranka in da njen poveljujoči „general“ izliva kar cele sode smrdeč, gnojnice na svoje politične nasprotnike! In glejte, ljudje božji, kaj se je pripetilo! Dr. Šušteršič je hotel nedavno zopet izprazniti cel sod, kakršne so še pred nedavnim časom ljubljanski okoličanje vozili, napolnjene z mastno gnojnico, in ga izliti na glavo svojega političnega protivnika. Pa glej nesreče; sod je bil moker in spolzel, pa mu izdrči iz ožlindranih rok in vsa ne ravno vonjavo dišča vsebina se razlije na podlega in predznega obrekovalca. Vsa smrdeča gnojnica, namenjena političnim neprijateljem, se je razlila nanj v podobi njegovih dveh grajščin! Sedaj pa gledajo klerikalni podrepani in izvoljeni svojega „ljudskega tribuna“ kot: „nantem in gurgite vasto“ — v...! Kajti: „vode so se razlile in sicer jako smrdeče!“

— **Klerikalne laži.** Laži in podla obrekovanja, to so edina sredstva, ki se jih poslužujejo klerikalci v volilnem boju. Nikogar ne puste v miru, samo ako je na sumu, da ni navdušen za kelharja Kregarja. In bog ne zadeni, da bi se kdo drznil izraziti, da Kregar ni sposoben za poslanca, takoj zavijti šenklaški revolverski list svojo gorjačo in lopne po dotičniku, ki mu ne imponuje vsiljiva pasarska ničla. Tako je udaril včeraj po g. I. Dolencu v Trnovem, ki je na sestanku trnovsko-krakovskega volilnega odbora o Kregarju rekel, da nima takih lastnosti, ki bi ga delale sposobnega za poslanca. Za napad, kakršni so v „Slovenca“ v navadi, seveda te besede niso zadostovale, zato so mu klerikalni poštenjaki podtaknili, da je rekel Kregarju, da je kradel monštrance, samo da bi lahko udarili po njem. In kako fino so to storili! Očitajo mu bolezen na živcih! Kako plemenito! Pustimo jim to veselje rade volje, ne da bi jim sledili na to polje, pravimo pa: ni še vseh dni večer. Kar sedaj klerikalci očitajo drugim, lahko zadene tudi nje in zavaroval proti sanatoriju tudi ni niti njihov — sicer vsemagogočni vrhovni kolovodja! Ali ste razumeli?

— **Poštni uslužbenci** bodo vsi volili pasarja Kregarja, tako zatrjuje včerajšnji „Slovenec“. Če je o tem tako sveto prepričan, zakaj je potem Štefe reklamiral iz volilnega imenika celo vrsto poštnih uslužbencev? Pa ne menda zato, ker so poštni uslužbeni od prvega do zadnjega najzvestejši pristaši — „ljudskega kandidata“? Hm, ljudski kandidat! Kdo je pa postavil Kregarja za kandidata? Ljudstvo? Ali ni postal [Kregar kandidat zgolj po milosti in po najvišjem ukazu gromovnika Šušteršiča? Če bi bilo ljudstvo izbralo pasarja za kandidata, bi se mu pač ne bilo treba vsiljevati tako, kakor dela on. Že tedne leta on po gostilnah in brenka na vse mogoče strune, da bi ujel kakšnega neumnega kalina na svoje limanice. Sprva je prirejal tajne shode, kjer je prodajal svojo „modrost“ tako temeljito, da so se mu

ljudje smejali v obraz iz se norčevali iz njegove kandidature, kliče mu: pasar, ostani pri svojih monštrancih. In mož je opustil prirejanje tajnih konventiklov, ker je uvidel, da bi si sam izkopal svoj grob, ako bi se še nadalje kazal volilcem od blizu in v tako „ugodni“ luči. Zato se je umaknil bolj v zatíje in prepustil „Slovenca“, da hvali kakor kričavi Žid tisto ničvredno blago, ki bi ga naj kupili kakor mačka v vreči ljubljanski volilci. Toda iz te kupčije ne bo nič; blago, ki se ne hvali že samo, ne najde kupcev! Bodo že volilci 14. maja preskrbeli, da bo Kregar ostal pri svojih kelhih, monštrancih in ciborijah! Kdo bi pa tudi prevzel na se odgovornost, da bi odvzel prečastiti duhovščini na Kranjskem edinega mojstra, ki dela in popravlja tako svete reči, kakor so monštrance in druge take posvečene stvari!?

— **Kako se je godilo Kregarju na Karlovski cesti?** Kregarjevo glavno agitacijsko polje so gostilne, po katerih se potika „od zore do mraka, od mraka do dne“. Pri čaši rujnega vinca in penečega piva razlaga Kregar najraje svojo modrost, meneč, da bo pri pijači najlože zabil kakšnega kalina-volica v svoje mreže. Dasi po navadi gostom po gostilnah prav pošteno presedajo Kregarjeve čenče, vendar imajo toliko usmiljenja ž njim, da ga poslušajo ne morda zaradi tega, ker semtertja zine kaj pametnega, marveč ker se vzpričo gorostasnih budalosti in gluposti, ki jih je slišati iz njegovih ust, čim jih odpre, izborna zabava, porabljaajo Kregarja za predmet zbijanja šal in dovtipov. Toda povsodi pa le ne najde Kregar takih dobrovoljčkov, ki bi se zadovoljili ž njim kot „objectum fopabile“. Tako je na primer prišel Kregar snoči na svojem agitacijskem potu tudi na Karlovsko cesto, kjer je počastil Rastoharjevo gostilno s svojo dvomljivo navzočnostjo. Sedeč pri čaši dobre kapljice, je seveda jel takoli delati propaganda za svojo častito osebo. No, gostje niso bili voljni poslušati njegovih otrobov, a ker le ni nehal čvekati, so mu pošteno vredali svoje mnenje in mu pokazali prava. Pasareček ima dolg in strupen jezik, stegoval ga je v enomer, da je spravil iz ravnotežja tudi najmirnejše ljudi. In zgodilo bi se mu preklicano slabo, ako bi ga ne vzel pod zaščito neki usmiljeni Samaritan in mu omogočil, da je zdrav odnesel pravočasno pete. Radovedni smo, ako bo tudi ta „zmagovosni“ Kregarjev pohod na Karlovsko cesto opisan v „Slovenca“.

— **Kregarjevi agitatorji na delu!** Po Ljubljani kar mrgoli zadnje dni raznih sumljivih elementov, ki agitirajo za pasarja Kregarja. Vsi koti so jih polni, zlasti se pa sučejo okrog državnih uslužbencev, katerim obljubujejo zlate gradove, ako volijo „ljudskega kandidata“. S posebno intenzivnostjo agitirajo med uslužbenci v justični palači in javno se bahajo, da imajo že vse paznike na svoji strani. Ne vemo sicer, v koliko odgovarja ta baharija resnici, toliko pa je nam znano, da donaša nekdo paznikom brezplačno šest izvodov „Slovenca“ vsak dan v sodnijsko poslopje. Dvomimo pa, da bi šli na lim vsi pazniki, med katerimi je precej razumnih in razsodnih mož, ki se ne dajo kaptivirati s praznimi in puhlimi frazami. Tudi raznim drugim uslužbencem vsiljujejo klerikalci „Slovenca“ in ga jim dostavljajo na stanovanje. Opozorjamo tiste, ki sprejemajo „Slovenca“, naj se varujejo, da ne bodo oškodovani. Lahko se namreč zgodi, da bodo morali po volitvah „Slovenca“, ki ga dobivajo sedaj v hišo — plačati! Torej pozor!

— **Varuj se tičica!** Monštrancar Kregar se volilcem vsiljuje po vseh cestah, vseh gostilnah, vseh vežah in vseh straniščih. Agitira na jako nečedne načine, in ker vidi, da je le splošen objekt posmehovanja, se zaletuje v „Slovenca“ v može, katerim Kregar ne sega niti do kolen. Tako je včeraj napadel nekega gospoda, katerega ime najbrže iz strahu ni hotel napisati, ter ga označil kot tička. „Varuj se tičica“, tako pohlevno bevska kelharska prikazen. Mi tega

tička poznamo in moramo konstatirati, da je mož precej težak tič, ter Kregarju ne privoščimo, da bi mu šla ta tičica s perutmi preko brade.

— **Zlobnost in uženost „Nove dobe.“** Glasilo famozne „Gospodarske stranke“ — „Nova Doba“ trepeče že v zadnjih trzljajih. Človek bi torej mislil, da bo reva, ki stoji že na pragu pred svojim koncem, vsaj gledala na to, da se pošteno in s častjo loči s tega sveta. Toda zdi se, da raje pogine na gnoju, nego da bi končala tek svojega kratkodobnega življenja v prepričanju, da je vsaj zadnje trenutke preživela v časti in poštenosti, da bi se o nji vsaj lahko reklo: grešila je sicer reva, a završila je svoj tek lepo in pošteno, kakor se spodobi. V zadnji svoji številki je priobčila pregledno tabelo slovenskih državnozbornskih kandidatov. Te kandidate je razvrstila po njih političnem programu in jih razdelila v klerikalce, socialiste, liberalce in neodvisne. V prvi vrsti navaja klerikalce, v drugi vrsti socialiste, v tretji liberalce, v četrti vrsti pa neodvisne. V rubriki „klerikalci“ navaja imenoma na Kranjskem Šušteršičeve, na Štajerskem Korošičeve, na Goriškem Gregorčičeve kandidate, v rubriki „socialisti“ pa beleži imena onih kandidatov, ki jih je postavila socialna demokracija v slovenskih volilnih okrajih. Na tretjem mestu se nahaja, kakor smo že omenili, rubrika „liberalci.“ Pod to rubriko navajajo poštenjaki okoli „Nove dobe“ na Kranjskem kandidate narodno-napredne stranke, na Štajerskem — čujte in strmite — pa kandidate, ki jih je postavila nemškutarska „Štajerčeva“ stranka, na Koroškem pa celo znanega Seifritza, ki kandiduje na nemško narodnem programu. Maloštevilni gospodje okoli „Nove dobe“ vedo prav dobro, da nimajo narodnonapredni kandidatje ničesar skupnega s „Štajerčijanci“ in z ljudmi Seifritzove baže, a vendar jih mečejo nazemoma ž njimi v en lonec, da bi pri nerazsodnih ljudeh vzbudili mnenje, češ narodnonapredna stranka na Kranjskem je v bistvu eno in isto, kakor „Štajerčeva“ in nemškonalna na Koroškem. Ne pride nam na misel, da bi to infamijo žigosali po zaslugi, marveč mi privoščimo političnim otročjem pri „Novi Dobi“ veselje, da preobračajo kozolce, kakor se jim ljubi. Ej, ljuba duša, „man merkt die Absicht und wird nicht verstimmt!“ Na nekaj bi pa „Novodobša“ opozorili. Zlobni bi naj že bili, saj to je že del njihove narave, toda nevedni bi pač ne smeli biti tisti, ki so se že tolikokrat postavljali s tem, da zajemajo modrost z veliko žlico. Tako kaže „Nova Doba“ svojo nevednost v tem, da na primer ne ve, da je slovenski mandat v Istri podgrajski in da kandiduje tu kot slovenski kandidat prof. Matko Mandić; takisto tudi ne ve, da kandiduje v slovenskem volilnem okraju v Trstu, dr. Otokar Rybář, o čemer že čivkajo vrabci po vseh strehah, nego je na svojo roko postavila v tem okraju za slovenskega kandidata dr. A. Gregorina, najbrže ker je slišala zvoniti, da nastopa v enem izmed tržaških mestnih okrajev dr. Gustav Gregorin kot slovenski števeni kandidat. — Da, da, gospodje okoli „Nove dobe“, nekoliko manj zlobnosti in nekaj več temeljitosti bi ne škodovalo!

— **Iz Žirov.** Fanatizem tukajšnjega kaplana presega že vse meje dostojnosti. Z vsjo strastjo svojega temperamenta goji trojlastvo ter vodi boj proti vsemu, kar se ne ujema z njegovimi lemenatarskimi nazori. Ne zadostuje mu njegove prsmuknjene terojalke iz „Marijine družbe“, svojo gardo backov in baculj bi rad povečal v zadnjem času s tem, da pregovarja tukajšnje služkinje po gostilnah, da je njih služba nevarna „za zveličanje njih duš“. V hribih, jih uči dalje, je več trpljenja, toda v primeri z zasluženjem za dušo, ki je manj v nevarnosti, je to primerno več vredno. S takimi in podobnimi budalostmi hoče utrditi in povečati že itak preveč utrjeno in škodljivo versko prenapetost in neumnost. In to kaplan, ki se je že večkrat izrazil, da je vča-

sih tudi sam rad srkal življenja med. Da agitira in se ubija za klerikalnega kandidata, bedakoviča Gostinčarja, je razumljivo. Na shodu pri „Petronu“ je poudarjal, da se mora ta sramota izbrisati iz Žirov (namreč, da bi bili Žirovci narodnjaki-antiklerikalci). V koliko se mu izpolni pobožna želja, mu pokažemo 14. maja. Za Gostinčarja bodo glasovali le duševni revčki in farski podpreniki. Samostojni in razumni volilci pa nikdar ne!!

— „Štajercijanci“ in „Narodna stranka za Štajersko“. Od Drave se nam piše: Res je, da se je zadnja leta v nas slovenskih Štajerjih pojavila stranka „Štajercijancev“. Ta stranka velja v obče in po pravici za nemčurško. Stranka „Štajercijancev“ izcimila se je večinoma vsled tega, ker mnogo dobrih Slovencev ni hotelo slušati klerikalne komande, ki je bila odločilna ob času „slogaške dobe“. Raje je bil marsikateri Slovenec pokoren sluga nemčurju, o katerem je vedel, da se ne uda duhovskemu poveljstvu, nego pa da bi bil Slovenec po — slogaški metodi. In tako je v takozvani „Štajercijanski stranki“ mnogo pristnih Slovencev, ki prej niso vedeli kam, ker mej nami slovenskimi Štajerci sploh napredne stranke ni bilo. A sedaj, ko je prišla „Narodna stranka“ na vidik, ki resno stremi po pravem narodnem in naprednem delu, se je pa že mnogo „Štajercijancev“ odkrnilo od dosidobne komande, se oteslo more ter se priklonilo onim, katere se je že davnej željno pričakovalo! Ali je to kaj krivičnega in našemu življenju škodljivega? Mislimo, da ne. Mi moramo novi narodni stranki biti hvaležni, da nam je otela iz mrtvila mnogo narodnih elementov ter jih privedla v pravi tir! Kar smešno je torej, če se narodni stranki očita nemčurstvo i. dr. — Verjamemo, da klerikalcem tudi to delo narodne stranke ne ugaja. Pa kaj, njim se gre le za gospodstvo, sicer pa so — brezdomovinci... Narodna stranka pa hoče oteti svoje tujega jarma; in to velja! Zato pa molčite, vi sebičneži, vi rimski zatiralci ubogega našega ljudstva!

— Tudi katoliško. Piše se nam: Dne 28. aprila je imela narodna stranka pri Sv. Urbanu blizu Ptuja shod, na katerem je kandidat Zadravec razvil svoj program. Shod je bil zelo buren! Ondotni bledolčni kaplan, ki sliši na ime Jože Podplatnik, je namreč zbobnal vso svojo gardo mladeniške zveze skupaj. Prišli so se pa tudi možje, ki bi morali biti že razsodnejši. Te je potem že pred shodom napojil z žganjem in jih fanatiziral, da so med shodom tem lažje razsajali. Med razgrajaji so bili tudi nevolilci in taki, ki nimajo posebno čistih rok! Sklicatelj shoda dr. Kukovec je par razgrajavev ven zapodil, na kar sta govorila dr. Kukovec in kandidat Zadravec ob navdušenem pritrjevanju zborovalcev. Po kaplanovem odhodu so možje, ki so bili prej na njegovi strani, prihajali med neodvisne volilce. Eden izmed njih je zaklical: „Do danes sem bil s kaplanom, od danes naprej pa nikoli več!“ Značilne besede! Ali ni skrajno sirovo, če se vede kaplan, duhovnik, oznanjevalec miru, ljubezni, tako, kakor se je vedlo to zbesnelo kaplanče?! Ali ga ni sram, da kot duhovnik napaja te nerazsodne ljudi z žganjem ter jih tira pravici v roke? Marsikoga izmed teh, ki so kaplanetu pomagali razsajati, bo namreč zaradi paragrafov glava bolela. Zahvali naj se pa potem svojemu dušnemu pastirju.

— Pri ministru Pacaku. Iz Prage se nam piše: V deputaciji pri ministru Pacaku so bili za „Svaz češko-slovanskega studentstva“ predsednik tehnik Gebauer in podpredsednik jurist Tvrzický. Navzoč je bil za „Ilirijo“ tehnik Kukec. Na izvajanja jurista Lipolda je minister obljubil, se tudi za zahteve in želje Slovencev zavzemati. V „Adriji“ se je ustanovil vseučiliški odsek, ki bo sporazumno s češkim dijaštvom izdejal obširen memorandum.

— Nečuvstvo. V aferici Daehs je bil zaslišan tudi zdravnik gospod

dr. vitez Foedransperg. Izpovedal je po pravici in po resnici, kakor izpove vsak spodoben človek. Govoril je pod prisego. Ker pa je s svojo izpovedjo podrl plemenite naklepe klerikalcev in se je jasno pokazalo, kako spletko so ti pletli, so ga v „Slovenec“ ostudno napadli. Gospod dr. vitez Foedransperg pa je znan kot izvrsten, vesten in natančen zdravnik in zato lahko s preziranjem gleda na to nečuvno početje klerikalcev.

— Odvetniški izpit pri višjem deželnem sodišču je napravil odvetniški kandidat dr. Srečko Kovačič, doma iz Sv. Lucije na Goriškem. Čestitamo!

— Deželni dacarji. Sobotni „Slovenec“ pretaka kar cele potoke solza za uslužbence pri mestnem učitelskem zakupu, kako so ti reveži slabo plačani. Toda za deželne dacarje (in njih vdove), kateri so v pravem pomenu besede še slabše plačani, nima „Slovenec“ nobene solze. Seveda tukaj bi „Slovenec“ udaril samega sebe po zobeh. — Gospod pri „Slovenec“ naj povedo tudi, kdo je vzrok, da so deželni dacarji tako slabo plačani, in zakaj ne dobe draginskih doklad, kakor jih dobe drugi deželni uslužbenci in uslužbenke.

— H koncertom „Glasbene Matic“: Verdijev „Requiem“. Iz razlage „Requiem“, katero je izdala „Glasbena Matica“, posnemamo nekaj točk v obče razumevanje. „Requiem“ je v katoliški cerkvi črna maša za mrtve ob mrtvaškem odru. Imenuje se tako po začetnih besedah „Requiem aeternam dona eis, Domine“ („Daj jim, o Gospod, večni mir in pokoj“). „Glorije“ ni, namesto nje se molči „Dies irae“. Takisto ni „Vere“. Po končani maši se poje ob mrtvaškem odru „Liberate me, Domine“. Pri slovesnih prilikah se posamezni deli črne maše pojo od zbora na koru s spremljevanjem orgel ali orkestra. Tako si je treba misliti tudi Verdijev „Requiem“ kot slovesno črno mašo za mrtve, peto od zbora na koru. Toda taki „Requiem“ kot umotvori svetovne slave so le trije, štirje: Mozartov, Verdijev, Dvořakov in Berliozov. Kar je Beethovnova „Missa solemnis“ med navadnimi mašami, to je Verdijev „Requiem“ med črnimi mašami. Zložil ga je Verdi l. 1874. za obeltnico smrti slavnega laškega pesnika Manzoniya v dobi, ko je bil po „Aidi“ (1871) na vrhuncu svoje slave.

— Konzorcij kranjske skupine I. splošnega uradniškega društva Avstro-Ogrske je imel pretekli četrtek v prostorih I. ljubljanskega uradniškega gospodarskega društva krajevni občni zbor. Zborovanje je otvoril načelnik g. Rudolf Vesel, ki je sporočil pozdrave osrednjega društva in se spominjal v preteklem letu umrlih članov. Tajnik g. Adolf Langof je podal natančno poročilo o delovanju centralne. Društvo se je posebno povzdignilo zlasti glede zavarovanja. Stanovske dolžnosti uradništva so se v marsičem uveljavile in so se rešila jako važna vprašanja v tem oziru. Pri teh je omeniti pred vsem prislino starostno zavarovanje privatnih uradnikov. Pri državnem uradništvu se je rešilo praktičantsko vprašanje. Drugim državnim uradnikom se je s 1. junijem 1906 vstela aktivitetna doklada četrtega razreda v penzijsko odmerjevalno osnovo, s čimer se je doseglo zvišanje pokojnine in zboljšanje pomaknitvenih razmer. Velikega pomena je tudi znižanje službene dobe od 40 na 35 let za dosego cele pokojnine. V humanitarnem oziru je izdalo uradniško društvo kot podpore, za zdravljenje in v učne namene 88390 K. Nato je načelnik g. Vesel poročal o delovanju tukajšnjega lokalnega odbora in hranilnega in posojilnega konzorcija. Leta 1906 se je sklenilo zavarovanj v znesku 38000 K, 9 pogodb v znesku 19400 K se je realiziralo. Koncem leta je bilo 140 članov, ki so vplačali na deležih 30014 K 33 v. Poročilo je bilo odobreno in se je načelniku dal absolutorij na predlog nadzorstvenega sveta. Čistega dobička je imela skupina 1591 K 81 vin. in dobe deležniki 4,5% dividendo, 2% se odpošljeva centrali, ostalo se vpiše na nov račun. Sklenilo se je nadalje, da ostane edinstvena mera ista kot doslej in sicer 4% za hranilne vloge, 6% pa za posojila. Pri dopolnilnih volitvah so bili izvoljeni v odbor gg.: rač. asistent Milan Paternoster, višji mestni komisar Albin Semen, višji rač. svetnik Anton Svetek, in rač. oficijal Rihard Schumi, v nadzorstvo pa gg. prof. Ant. Funtek, poštni asistent Luka Guzelj in žel. oficijal Ivan Tonser. S tem je bilo zborovanje končano.

— Zadruga gostilničarjev, kavarinarjev itd. Ker se občni zbor pomočniškega zbora in oni pomočniške bolniške blagajne te zadruga dne

11. aprila vsled prepide udeležbe ni mogel vršiti, sklicuje se s tem nov občni zbor na dan 2. maja ob 3. uri popoldne v hotelu „Ilirija“ s istim dnevnim redom in sicer: A. 1. Nagovor načelnikov; 2. volitev načelnika oziroma njega namestnika in štirih odbornikov v pomočniški zbor; 3. volitev treh odbornikov v zadrugni zbor; 4. enega odbornika in dveh namestnikov v razsodišče; 5. volitev štirih odbornikov in 2 namestnikov za pomočniško bolniško blagajno; 6. volitev dveh odbornikov in dveh namestnikov v nadzorstveni odbor; 7. raznoterosti. B. 1. Poročilo o računskem zaključku pomočniške bolniške blagajne za l. 1906; 2. raznoterosti. P. n. člani se opozarjajo, da proti sklepom občnega zbora ni ugovorov oziroma pritožb. Naj se torej zborovanja polnoštevilno udeleže. C. kr. deželna vlada je z odlokom dne 11. aprila št. 2211 potrdila sklep občnega zbora zadruga gostilničarjev in kromarjev v Ljubljani v toliko, da je odslej plačati vsakemu na novo začasnemu gostilničarju 50 K pristopnine. Dosedanja pristopnina je znašala 10 K.

— Javna vinska pokučnja v tukajšnji deželni vinski kleti bo jutri, v četrtek od 8.—10. ure zvečer. Točila se bodo razna dolenjska vina ter silvanec, beli burgundec, karmenet, zelen, rulandec, fino vipsko namizno ter dolenjsko desertno vino. Radi nabave novih vzorcev ostane klet do 11. t. m. zaprta.

— Hud pretep. 25. aprila je v Hotavljah v gostilni Matije Stubica nastal prepri in pretep med fantom Jakobom Homcem in tovariši iz Dolenje Dobrave, potem Francem Šubicem iz Dobena, Andrejem Mrakom iz Gorenjega Brda in Francem in Matevžem Demšarjem iz Hlavčih. Njiv zaradi peres. Homec je zabodel trikrat smrtonosno Franco Šubica. Mrak je z dolgim kolom hotel udariti Homca, a je zadel Demšarja, ki se je nezavesten zgrudil in težko da bi okrevljal. Sploh so se fantje tako pretepali med seboj, da niso vedeli, od koga je kdo dobil udarce in rane. Trije leže, Homec pa sedi v preiskovalnem zaporu v Škofji Loki.

— Krava justica v šoli C. kr. sodišče v Mokronogu bo sodilo o sledečem zanimivem slučaju: Alojzija Prinsiča iz Bitovske gore pri Trebelnem, učenca prvega razr. ljudske šole je kaplan iz Trebelnega, ki je učenecv katehet, osumil, da fant grede v šolo puli smreke v farovski hosti. Deček je dejanje tajil in kot dokaz navedel tudi ljudi, ki so res delali škodo v omenjeni hosti. Katehet pa učenca ni verjel. V svoji sveti jezi — tako se nam zatruje iz zanesljivega vira — je zgrabil fantiča za noge, ga vzdignil in z glavo bil ob tla. Dvakrat ga je postavil na glavo ter ga za noge držel neusmiljeno pretepal, povrhu pa ga še z glavo butal ob tla. Ta krvava justica se je vršila v šoli. Umevno je, da so otroci, videč ta krvavi prizor, začeli jokati. Proti kaplanu se je uvelo sodno postopanje zaradi prestopka. Ker je zadeva v sodni preiskavi, se vzdržujemo za to pot vsake opazke.

— Hrvaško-slovenska slavnost. O binokostih odkrijejo v Vinici pri Črnomlju spominsko ploščo hrvaškemu učitelju in pisatelju ranjkemu Ludoviku Tomšiču, ki je bil tam doma. Slavnosti se udeležijo hrvaška in slovenska učiteljska društva in druge korporacije.

— Za povzdigo tujkega prometa. Važnost tujkega prometa v gospodarskem oziru se tudi na Kranjskem čimdalje bolj izpoznava. Zlasti na Gorenjskem, ki pride v prvi vrsti v poštev, se ustanavljajo društva za pridobitev tujcev in skoro bo po za slugi deželne zveze za tujski promet na Kranjskem vsa Gorenjska v tem oziru organizirana. V nedeljo 28. apr. je imelo društvo za privablitev tujcev za Dovoje in Mojstrano svoj ustanovni občni zbor. Predsednik pripravljalega odbora g. nadučitelj Jeglič je poudarjal potrebo takega društva za te kraje ter izrekel veselje, da se je udeležilo toliko zborovalcev. Zastopnik deželne zveze, tajnik gosp. dr. Marn je v poljudnem predavanju govoril o razvoju, pospeševanju in koristih tujkega prometa, omenjal naloge, ki jih bo društvo moralo izvršiti, ako hoče uspešno delovati ter bodril zborovalce, naj složno in krepko podpirajo novo društvo, kajti korist bodo le sami imeli od tega. V odbor so bili voljeni za predsednika g. nadučitelj Jeglič, za odbornike pa gg.: Fr. Hafner, Iv. Janša, Iv. Ložan, Iv. Rabič, Fr. Skumavec (Šmerek), za namestnika pa Jak. Kozjek in Jurij Pezdinik, za računsko preglednika Gregor Klančnik in Ant. Smole. Vpisalo se je takoj 32 rednih in 6 podpornih članov. Novemu društvu želimo obilo uspeha.

— Sneg. Iz Rakitne se nam poroča, da je tam v ponedeljek padlo

pol metra snega. Kmetje nimajo kaj živini pokladati, ker so bili lani po hribih tako slabi pridelki, da se je že zdavnaj vsa krlja porabila. Kupiti je pa tudi ne morejo, ker je nihče nima. — Naša notica „Lepo presenečenje smo dočakali“, naj se v toliko popravi, da sv. Juri bi že drugače gospodaril, pa žalibog mu je odvzela „klerikalna stranka konjiča“, zato ne more več tako gospodariti, kakor je poprej. Da so mu konja odvzeli, razvidno je v „Družinski priliki“, in po več cerkvah, posvečenih na čast sv. Jurja.

— Ponesrečil je v Slovenji Bistrii 31letni Ivan Dolinšek iz Spodaje Nove vasi. Padel je pri popravljanju dimnika s strehe in se težko ranil.

— Strašna nesreča pri kopanju gruča. Poročali smo že o strašni nesreči, ki se je prigodila v petek ob proti proti Soškemu mostu v Gorici. Za poškodbami je nadalje umrl Anton Blažič iz Kromberga. Podjetnik Fran Romito, italijanski podnik se je po nesreči skril, a so ga dobili in zaprli. Kako je delo nemarno vodil in uboge dninarje izkoriščal, dokazuje dejstvo, da ni bil noben delavec vpisan v bolniško blagajno. Tu pa prihaja na dan nemarnost goriškega magistrata, ki drugače to strogo nadzoruje, pri italijanskem podniku se pa ni brigal, da bi ta zadostil zakonitim določbam. Krivda pada na mestnega inženirja. Upa se, da poseže vlada energično vmes in da bo krivce nesreče strogo kaznovala.

— Prijet italijanski tič. V Trstu so aretirali 46letnega bivšega trgovca Adama Morettija iz Rimini v Italiji. Moretti je ponesrečil v domačem kraju 83.000 lir in se nastanil v Trstu pod imenom Josip Casadei. Našli so pri njem 485 K in 360 lir.

— Umrl je v Trstu pri Sv. Ivanu posestnik Josip Šahar, vnet rodoljub.

— Panorama-kosmorama na Dvorskem trgu pod „Narodno kavarno“ nam kaže ta teden spomine na nemško-francosko vojno leta 1870—71. Grozote vojne se nikdar in nikoli ne dajo popisati tako, da bi imel čitatelj tako popolno in jasno sliko, kot če si te grozote ogleda. In v panorami-kosmorami vidimo vse te grozne reči. Divji obupni boji med sovražnimi si armadama, ki bruhata druga v drugo pogubonosne krole, da se v trenutku bori sto in sto krepkih mož s smrtjo, razrušene hiše in gradovi, beg premežanih čet, veselje zmagovalcev itd. — vse to vidimo v tej seriji, ki je vsled raznoterosti vredna, da si jo ogleda vsak. — Prihodnji teden Postojnska jama

— Delavsko gibanje. Včeraj se je odcepil od južnega kolodvora v Ameriko 47 Hrvatov, 90 Slovencev in 100 Macedoncev. 70 Hrvatov je šlo v Heb, 50 v Inomost, 20 pa v Beljak. Na Dunaj se je odcepilo 100, v kočevsko okolico pa 70 Lahov.

— Izgubljeni in najdene reči. Posesnica Ivana Pečnikova je izgubila zavitek čipk, vrednih 10 K. — Hlapec Ivan Petrič je izgubil bankovec za 10 K. — Delavec Jožef Presako je izgubil 50 K denarja. — Neki gospod je izgubil zlat prstan z zelenim rubinom in dvema briljantoma, v katerem je bilo vrezano ime „Mici“, vreden 80 K.

— Koncert. Jutri, v četrtek 2. t. m. bo velik koncert s petjem v gostilni pri „Črnem orlu“. Začetek ob 8. uri. Vstopnina prosta.

* Najnovejše novice. — Velika eksplozija se je zgodila v črnogorskem pristanišču v Baru. Razletelo se je 15 metr. stotov smodnika in dinamita. Ena žena je bila ubita, 27 oseb pa hudo, 41 pa lahko ranjenih. Knjeginja Milena, princeznica Vera in Milica ter prestolonaslednik Danilo so prihiteli iz knežje palače v Topolici ter vso noč obvezavali in stregli ranjenecem. Mnogo hiš je močno poškodovanih.

— Tobačni delavci na Kubi štrajkajo, vsled česar miruje vsa tobačna industrija. — Nemški turnarji. V Schwertu pri Kolinu je bila te dni turnarska slavnost. Zunanji turnarji so se čutili pri razdelitvi daril pri krajsane ter so z revolverji streljali na razsodnike. Ponoči so ukradli v mestu avtomat, ga zavlekli v gozd in izropali.

— Zaradi bede se je obesila v Budimpešti pisateljica Hankonyi s svojo materjo vred.

Koncert

naborne komisije v „Unionu“.

Trobi klerikalni rog: „Kdor ni z nami — rob ubog! Nam pa, zbranim v „Unionu“, nudijo se milijoni; kdor ne dá na marnje nič, naj pogleda: Šusteršič.“ Trobi klerikalni rog: „Kdor ni z nami — rob ubog!“

Boben bobna bāmbrām: „Noter, noter! Hajdi k nam! Vsak, ki nima nič razuma, nič značaja, nič poguma, vsak mračnjak, koristolovec, po razsodnosti udelec — tak volivce hajdi k nam!“ Boben bobna bāmbrām.

Tromba poje trararar: „Ni moža čez Kregarja! Od patene in monštrance ga pošljite med poslanee, od ciborjev, kelhov preč za pomoč cesarju v Beč; če ne bo tam za Krpana, pa bo vendar za Stehāna.“ Tromba poje trararar: „Vsi možje za Kregarja!“

Svira cela muzika: „Enega ne: Hribarja! Hribar ga bo v Beču pičil, da bo brž odustersčičil naš poveljnik in naš bog — Kriste, čuvaj nas nadlog!“ Svira cela muzika: „Enega ne: Hribarja!“

Sagittarius.

*) Dvorni norec iz Levstikovega „Krpana“.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 1. maja. Nadaljevanje nagodbenih pogajanj, ki naj bi se začelo 3. maja v Budimpešti, je odloženo. Ogrski ministrski predsednik Wekerle pride tekom prihodnjih dni sem, da se dogovori z Beckom o terminu glede teh pogajanj.

Dunaj 1. maja. Minister zunanjih del, Arentthal je že dospel v Berlin in bo imel še danes posebno avdjenco pri nemškem cesarju. Tu se kar najodločnejše podarja, da ima Arentthalovo potovanje v Berlin naj-večji politični pomen in sicer z ozirom na sestanke angleškega kralja s španskim in z italijanskim kraljem ter z ozirom na potovanje italijanskega kralja v Atene. Dunajski vladni krogi priznavajo, da zapusti zunanja politika svojo dosedanje rezervo in da bo poskusila preprečiti izoliranje Nemčije, na kar dela angleški kralj.

Krakov 1. maja. Gališki škofja so s posebno okrožnico na vse župnije prepovedali duhovnikom, da bi dovoljevali nekdanjemu poslancu Stojalowskemu maševati v njih cerkvah. Stojalowski kandidira novič v državni zbor.

Petrograd 1. maja. Duma je utekla namravanemu razpustu. Ministrski svet je imel še ponoči sejo in je sklenil, takoj razpustiti dumo, če ne dovolj rekrutnega zakona. Po ljutih bojih in viharjih prizorih je bil ta zakon sprejet s 193 proti 123 glasom.

Pariz 1. maja. Položaj v mestu je jako napet. Na tisoče in tisoče socialno demokratičnih delavcev praznuje 1. maj, vendar so to skoro le tovarniški delavci, dočim so drugi ostali pri delu. Na raznih krajih so bile že demonstracije. Vlada je, boječ se, da pride zvečer do izgradov, pripravila polno vojaštva.

Gospodarstvo.

— Ljubljanska kreditna banka. Meseca aprila t. l. se je vložilo pri „Ljubljanski kreditni banki“ na vložne knjižice in na tekoči račun 1.500.848 K 63 v, vzdignilo pa 1.120.109 K 64 v. Skupno stanje vlog je bilo koncem marca t. l. 7.205.726 K 93 v.

— Obrtno pomožno društvo reg. zadruga z omejeno zavezo v Ljubljani je imelo v mesecu aprilu 1907. l. 93.241 K 78 v denarnega prometa, in sicer je bilo dohodkov 48.191 K 40 v, stroškov pa 46.173 K 27 v; končno stanje posojil na me-nice znaša 343.773 K 44 v, hranilnih vlog pa 274.163 K 03 v.

— Okrajna hranilnica in posojilnica v Škofji Loki. V mesecu januarju—aprilu 1907 je 467 strank vložilo na hranilne vloge 128.055 K 33 v, 65 strank vložilo na tekoči račun 38.448 K 21 v, 404 stranke dvignile na hranilne vloge 84.199 K 04 v, 45 strank dvignilo na tekoči račun 32.551 K 30 v, 21 strankam se je izplačalo posojil 40.500 K, stanje hranilnih vlog 804.005 K 28 v, stanje vlog v tekočem računu 22.391 K 62 v, stanje posojil 758.501 K 34 v, denarni promet 525.732 K 62 v.

Avstrijska specialiteta. Na želodec bo
...
16-18

FRANC JOZEFOVA
grenka voda.
Izvrstno odvajalno sredstvo.
**Proti prahajem, luskinam
in izpadanju las**
deluje najboljša priznana
**Tanno-chinin tinktura
za lase**
...
Dež. lekarna Milana Leusteka
v Ljubljani, Resljeva cesta št. 1
poleg novozgrajenega Fran Jožefovega
inhal. mostu 10-18

Darila.
Upravištvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda:
Gospod dr. Karel Večer v Gradcu K 21-
nabralo omizje v hotelu „Steirerhof“ v
Gradcu. — Srčna hvala!

Borzna poročila.
Kreditna banka v Ljubljani.
Uradni kurzi dun. borze 1. maja 1907.

Blago	Dinar	Blag
zlatna moneta	98.55	98.75
zlatna rentna	99.95	100.15
avstr. krona rentna	98.55	98.75
zlatna	116.75	116.95
avstr. krona rentna	94.30	94.50
zlatna	112.20	112.40
posojilo dež. Kranjske	98.50	99.30
posojilo mesta Spiljet	104.50	101.50
Zadar	99.85	100.85
pos. herc. železniško	99.70	100.65
posojilo 1902	100.00	101.00
dež. dež. banka k. o.	99.10	99.60
zast. pisma gal. dež.	100.25	101.25
hipotečne banke	105.70	106.70
pešt. kom. k. o. s	99.75	100.75
10% pr.	100.00	100.50
zast. pisma ogr. centr.	100.00	100.30
dež. hranilnice	100.00	100.20
z. p. ogr. hip. ban.	100.00	101.00
ogr. okr. lokalnih železnic d. d.	99.90	99.75
ogr. dež. ind. banke	303.50	305.50
ogr. okr. želez. Trst-Poreč	100.00	101.00
prior. dolžniški št.	150.75	152.75
prior. jst. žel. kup. 1/4	258.00	264.00
avstr. pos. za žel. p. g.	148.75	150.75
dež. od 1. 1890/1	270.50	280.50
dež. od 1. 1894	281.75	291.75
dež. od 1. 1900/1	246.00	256.00
dež. od 1. 1904	96.75	106.75
dež. od 1. 1908/1	190.95	191.95
dež. od 1. 1912/1	21.70	23.70
dež. od 1. 1916/1	437.00	447.00
dež. od 1. 1920/1	80.00	90.00
dež. od 1. 1924/1	90.00	96.00
dež. od 1. 1928/1	58.00	65.00
dež. od 1. 1932/1	45.75	47.75
dež. od 1. 1936/1	27.50	29.50
dež. od 1. 1940/1	65.00	75.00
dež. od 1. 1944/1	18.00	18.00
dež. od 1. 1948/1	481.00	491.00
dež. od 1. 1952/1	130.25	131.25
dež. od 1. 1956/1	685.60	686.60
dež. od 1. 1960/1	1767.00	1777.00
dež. od 1. 1964/1	665.00	666.00
dež. od 1. 1968/1	775.00	776.00
dež. od 1. 1972/1	242.25	242.75
dež. od 1. 1976/1	732.00	734.00
dež. od 1. 1980/1	608.10	609.50
dež. od 1. 1984/1	2584.00	2594.00
dež. od 1. 1988/1	554.25	555.25
dež. od 1. 1992/1	270.00	273.00
dež. od 1. 1996/1	549.00	552.00
dež. od 1. 2000/1	145.00	149.50
dež. od 1. 2004/1	11.36	11.40
dež. od 1. 2008/1	12.11	12.14
dež. od 1. 2012/1	23.48	23.56
dež. od 1. 2016/1	24.05	24.13
dež. od 1. 2020/1	117.52	117.75
dež. od 1. 2024/1	95.35	95.55
dež. od 1. 2028/1	2.51	2.52
dež. od 1. 2032/1	4.24	5.00

Žitne cene v Budimpešti.
Dne 30. aprila 1907.

Žitnica	50 kg	80 kg
maiz	50	9.19
oktobar	50	7.64
maiz	50	5.70
oktobar	50	5.74
maiz	50	6.88
oktobar	50	6.88

Meteorološko poročilo.
Vidna nad morjem 06-2. Srednji vlažni tlak 786.0 mm.

čas	stanje	temper.	vetrovi	nebo
april	opaz.	metra	v m/s	
30. 9. av.	734.1	6.6	sl. svzh.	jašno
1. 7. sj.	734.3	4.7	sl. svzh. del.	jašno
2. 12. pop.	733.6	8.3	sl. sever	dež

Srednja večerajna temperatura: 5.9° nor-
male: 12.0°. — Padavina v mm 2.1.

Sprejema zavarovanja ...
Vsak član ima po preteku petih let
pravo do dividende.

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fondi: 34,788,837.76 K. ...
Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarna so v lastni bančni hiši
v Gosposkih ulicah št. 12.

Zavaruje poslovanje in prometne ...
Dovoljuje iz čistega dobička ...

Razne prevode
iz nemščine v slovenščino
cirkularjev, pisem in drugih tiskovin
oskrbi ceno izvežban uradnik v tej
stroki.
Naslov v upravnistvu „Slov.
Naroda“.

Nov ženski poklic.
Pri novem ženskem poklicu dobe
ženske brez vsakega predznanja
tako dober in stalen zaslužek.
Sprejemajo se izključno le od 2.
do 4. ure popoldne v Ljubljani na
Starem trgu št. 4, II. nadstr. v
pisarni. 1448-1

Zgovorni, reprezentacije zmožni
gospodje
pripravai za obiskavanje zasebnih
strank, se za trajno sprejme v
Vegovih ulicah št. 6, pritlično I.
vrata levo. 1447-1
Predstavi se lahko vsak dan od
9.—11. ure.

Odda se takoj v najem
velika trgovina
z mešanim blagom na zelo ugodnem
prostoru na Št. pri Sv. Križu na
Dolenjskem. 1451-1
Več se izve v trgovini na Št. pri
ali pa v trgovini g. H. Stancerja
v Krškem.

Prodaja se iz proste roke, vsled
smrti lastnika mala, pritlična
hiša
obstoječa iz bleva, skednja, kleti in
nad sto let obstoječega mlina, vodne
moči za tri tečaje. Okrog hiše je na-
sajen sadni vrt in 7 oralov sveta, ob-
stoječ iz 4 njiv, travnika in gozda. Vse
je skrbno obdelano.
Poizve se vas Gmajna št. 13,
p. Črnuče, natančneje pa Koseze
št. 1, p. Šiška. 1443-1

Kreatol
Konservirane, sterilizirane nestrupene
mesne kroglice za absolutno zanesljivo in
popolno pokončanje vseh
podgan in miši. Preprosto nič nevarno rav-
nanje. Ni treba dovolila zastrup. Učinek pre-
senetljiv! Uspeh jamčen. Dobiva se v her-
metično zaprtih steklenicah po K 9.— (1 kg), 4.50 (1/2 kg) in 3.— (1/4 kg); dalje nedo-
sežno učinkujoč prašek za ščurke K 3.—. Svetla, radikalno učinkujoča tinktura za
stenice liter K 8.—, 1/2 litra K 4.—. 1444-1
Kemiški laboratorij „Kreatol“ v Požunu na Ogrskem.
V Ljubljani prodajata Viktor Schiffer in drogerija Anton Kanc.

Nikdar se ustaviti
to je moje stalno stremenje. Zaradi posebnih prednosti pri
izdelovanju perila morem naročila za damsko in moško,
otroško in posteljno perilo v prav kratkem času izvrševati vrlo
dobro in ceno. Cenjene dame naj se o lepi izvedbi in nizki
ceni perila prepričajo samo z enim poizkusom in gotovo
ostanejo naročnice še naprej. Kjer pa izdelujejo perilo doma,
tam priporočam svoje dobro platno, bombažasto blago, švi-
carske vezanine, namizne prte, serviete, kavne garniture,
brisače, žepne robce itd. Nogavice, moške in ženske po prav
nizkih cenah, bluze, modrci, ovratnice se razprodajajo prav ceno.
Z odličnim spoštovanjem 1080-6
ANTON ŠARC
specialna trgovina za belo blago
in nevestinske opreme
na Sv. Petra cesti št. 8.
Šivalnica na Sv. Petra nasipu št. 7.
Čistilnica za perilo
v Kolodvorskih ulicah št. 3.

žensko obleko
prodaja hišnica na Poljanskem
nasipu št. 14. 1445

Učenca
za krojaško obrt sprejme takoj
JOSIP ROJINA 1283 4
Šelenburgove ulice št. 5.

Proga se enonadstropna, skoro nova
hiša
v Ljubljani, z izrednimi ugodnostmi.
Naslov v upravnistvu „Slov. Naroda“. 1449 1

Gostilna
v Ljubljani se išče za avgust v
najem. 1425-3
Ponudbe pod „gostilna 130“ na
upravnistvo „Slov. Naroda“.

Tvorilnica za celulozo v Bosni išče
za takojšnji nastop več krepkih,
že vojaštva prostih
oseb.
Ponudbe z izpričevali in zahtovo
plače itd. na upravnistvo „Slovenskega
Naroda“ pod „O. St. 100“. 1424-2

Lepo stanovanje
s 4 sobami, kopeljo, sobo za služkinje,
elektr. lučjo in z vsemi zaželenimi pri-
tiklinami je v bližini II. drž. gimnazije
oddati s 1. avgustom. Soba za služ-
kinje se lahko uporablja kot peta soba,
v katerem slučajno se za služkinjo odda
lahko posebna soba v suterenu hiše
Natančneje pri Iv. Lončarju,
Stara pravda št. 5, I. nadstr. (na
nekdanjih Del Cottovih zemljiščih). 1450-1

Lep lokal
sredi trga v Trzinu št. 95, na naj-
lepšem prostoru, poraben za kakšno
trgovino, se odda s 1. majnikom —
Istotam tudi lepo stanovanje v I. nad-
stropju. — Več se izve pri J. Deu v
Trzinu (Gorenjsko). 1292-5

Lepo stanovanje
popolnoma separirano, v I. nadstropju,
z električno razsvetljavo, obstoječe iz
2 velikih sob s predsobo (ali kuhinjo)
se takoj odda. 1401-2
Vpraša naj se Pred škočije 3/I,
dop. ob 11, pep. od 2. do 3.

Sprejme se več dobrih
delavcev
ki bi napravljali bukova drva in
kuhali ogelje. Drevje je prav lepo in
na ravni svetli, plačilo dobro in po
dogovoru. 1334-4
Več se izve na parni žagi v
Koprivniku pri Kočevju, ali pri
Dominik Lušinu v Jenkovih ulicah
št. 18 v Ljubljani.

Južno sadje
in zelenjavo
razpošilja po povzetju Josip Dolčič
v Trstu, Via della Sorgente št. 7.
Telefon št. 1465. 815-16

V novi vili v Zgornji Šiški se
oddaja takoj lepo, moderno
stanovanje
s tremi velikimi sobami, kopalno sobo
in drugimi pritliklinami (v vili je na
peljan vodovod, zraven se nabaja tudi
lep vrt). 880-15
Več se poizve pri lastniku v Zg.
Šiški št. 100 ali pa pri g. Ivanu
Zakotniku v Ljubljani, Dunajska
cesta št. 40.

Pozor! Trgovci! Novost!
75 kosov samih novosti fin. peciva po 2 vin. za
prodajanje za 1 K 10 vin.
88 kosov pripravnih za kavarne in gostilne po
4 vin. za prodajanje za 1 K 10 vin.
razpošilja vse v lepih kartonih po povzetju;
ako se za 6 kron paenkrat naroči tudi poštnine
prosto: E. Brandt, tovarna finega peciva
v Kranju. 1225-4

3 učenke
2 spretni pomočnici
sprejme takoj neki tukajšnji
damski modni salon.
Naslov pove upravnistvo „Slov.
Naroda“. 1426-2

Fran Rovšek iz Zgornjih Ribč pri
Kresnicah daje v najem svoje
zemljišče
(grunt) z opravo in posejanimi njivami
dalje gostilno z vinsko posodo in
žganjem. Zemljišče leži ob cesti in na
ravnam. Lahko pustim najemniku tudi
veliko oprave. Pojasnila daje zgoraj
omenjeni gospodar. 1420-2

Elegantno stanovanje
obstoječe iz 4 sob, predsobe, kuhinje,
kopalnice in z vsemi drugimi pritikli-
nami in
stanovanje
v suterenu obstoječe iz sobe, kuhinje
in z drugimi pritliklinami se dasta takoj
ali z avgustovim terminom v najem.
Naslov pove upravnistvo tega lista.
1391 2

Prodasta se
dva konja
zelo lepa „Fuchsa“, enake barve,
prosta vseh napak, dobra za vsako
vožnjo, hitro kot težko in nič plašljiva.
Edeu je 5 let star, 15 1/4 pesti visok,
drugi 6 let star, in 15 3/4 pesti visok.
— Kupna cena 700 fl. 1436 2
Dopisi naj se pošiljajo na upravn.
„Slov. Naroda“ pod „2 konja“.

„GRAND HOTEL“ v DUTOVLJAH
v bližini železniške postaje Dutovlje-Skopo,
oddaljen od Trsta 50 min. z bohinj. železnico.
Edini hotel, zgrajen na novo, obdan s cvetlič-
nimi vrtni, gozdiči in kolibami. 1062-5
Kuhinja italijanska in nemška.
Pizensko pivo prve vrste; tu- in
inozemska vina, posebni kraški
teran, KAVARNA in moderni biljard.
Omnibus in kočije za vsak prihod in
odhod vlaka. Dajo se v najem eleg. kočije.
Lastnik: Ivan Gustinčič.
NB. Levrilje se tudi naročila za posebne večerje
in kosila za društva, klube, družine itd. z naj-
večjo točnostjo in po jako nizkih cenah. Zado-
stuje naznaniti 24 ur naprej.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.
Izvod iz voznega reda.
Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:	11.15 predpoldne.
7.10 zjutraj Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Celovec, Glandorf, Salzburg, Inomost, Linc, Budejovice, Praga.	Osební vlak iz Gorice c. kr. dr. žel., Trbiža, Celovca, Linca, Praga, Dunaja zahodni kolodvor.
7.17 zjutraj Osební vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.	3.32 popoldne Osební vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.
11.30 predpoldne Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salzburg, Inomost, Brengenc.	4.30 popoldne Osební vlak iz Selctala, Celovca, Inomosta, Monakovega, Beljaka, Trbiža, Gorice c. kr. dr. žel., Trsta c. kr. dr. žel.
1.05 popoldne Osební vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.	8.35 zvečer Osební vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.
4.00 popoldne Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Stajer, Linc, Budejovice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.	8.45 zvečer Osební vlak iz Praga, Linca, Dunaja juž. žel., Celovca, Beljaka, Trbiža, Trsta c. kr. dr. žel., Gorice c. kr. dr. žel.
7.08 zvečer Osební vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.	11.34 ponoči Osební vlak iz Pontabija, Trbiža, Trsta c. kr. d. žel., Gorice c. kr. d. žel.
7.36 zvečer Osební vlak v smeri: Trbiž.	Odhod iz Ljubljane dr. kolodvor:
10.23 ponoči Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.	7.28 zjutraj Mešani vlak v Kamnik.
10.44 zjutraj Osební vlak iz Trbiža.	2.05 popoldne Mešani vlak v Kamnik.
8.44 zjutraj Osební vlak iz Novega mesta, Kočevja.	7.10 zvečer Mešani vlak v Kamnik.
	10.45 ponoči Mešani vlak v Kamnik. (Same v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)
	Behod iz Ljubljane dr. kolodvor:
	6.40 zjutraj Mešani vlak iz Kamnika.
	10.59 predpoldne Mešani vlak iz Kamnika.
	6.10 zvečer Mešani vlak iz Kamnika.
	9.55 ponoči Mešani vlak iz Kamnika. (Same v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)

(Odhod in dohod so naznačeni v srednje-europejskem času.)
C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

SVETOVNOSLAVNI FERNET-BRANCA

tvrdke FRATELLI BRANCA v MILANU
EDINE IN IZKLJUČNE LASTNICE TAJNOSTI O PRIPRAVLJANJU
JE NAJUSPEŠNEJŠA ŽELODOČNA GRENČICA NA SVETU!
Neutrpljiva v vsaki družini! Dobiva se v vsaki boljši delikatesni
trgovini in v vsaki kavarni.

IVAN & NIKOLAJ ŽIC

trgovina z vinom na veliko.
Ladje: „Domitila & „Štefanija“
v Pulju v Istri

prodajata vina:

Vino z Visa, črna	liter po	44 in 46 h	Teran (obran)	liter po	— in 40 h
Istrijske, črne	50	54	Muskat (bel, sladki)	56	60
beli	36	38	„ (črni, sladki)	56	60
Dalmatinske, črne	38	40	Refoško	K	1'60
beli	34	36	Marsala	1	40
Šiljer, (Opole)	40	44	Pelinkovec	1	20

franko kolodvor Pulj v izposojenih posodah, ki se ne uračunajo, pa jih je treba čimprej vrniti
franko kolodvor Pulj. Pošilja se le po povzetju in sicer samo od 56 litrov naprej. Za priročnost
svojih vin popolnoma jamčiva. 382-7

Gostilna pri „Zlati kapljici“

Sv. Petra cesta šte. 27 pri Tratiniku

priporoča sl. občinstvu, č. duhovščini, gg. uradnikom itd. svoja pri-
znano naravna vina, pivo in abstinentne pijače.

Zdravo hrano, zajtrk, kava in mesne jedi. Kosilo od 12 ure do
2. ure popoldne (pripravno za popotnike). Za večerjo vedno velika
izbira mesnih in močnatih jedil.

Prijazni prostori in zračen vrt. Abonentom so cene znižane.
Pri obedu se ne sili pijača. 1442-1

Več 1421-2 zidarjev in delavcev

za kopanje zemlje se ob dobrem
zaslužku sprejme v trajno delo
pri gradbenem podjetju Tal-
sperre Grünwald pri Jabloncu
na Neissi — Severno Češko.

Otvoritev Marijinega kopališča.

Slavnemu občinstvu vljudo naznanjam, da
se vrši, kakor običajno vsako leto

dne 1. maja
otvoritev
Marijinega kopališča
pred Prulami.

V nadeji, da slav. občinstvo moje kopališče
mnogobrojno obišče, se priporočam
z „najodličnejšim“ spoštovanjem

1433-2 **Friderik Košir.**

? Iščete se? več izurjenih cirkularistov

za žaganje friz na pogodbo, ebenem
tudi

žagar

(Gattermeister).

Poudbe: **Parožaga Deghenghi,**
Ljubljana. 1278-8

Sive koroške kose

izdeluje
tovarna
za kose

Karel Zeilinger

v Himmelbergu
iz najboljšega koroškega litega jekla v
poljubni obliki in množini. 819 16
Cene in vzorci kos se pošiljajo na
zahtevanje franko.

Pred
nakupom
si oglejte velikansko 18

sukneno zalogo R. Miklauca

v Ljubljani, Špitalske
17 ulice šte. 5.
Ostanki
pod cenol

Nova pravoslavna knjiga

v slovenskem jeziku: 1086-4

Civilno-pravdni red in sodni pravilnik

z dne 1. avgusta 1895, z uvodnima zakonoma, z drugimi zakoni, ukazi
in razpisi civilnopravnega obsega ter odločbami najvišjega sodišča, z
dodatki itd. — Obseg XII + 900 str., cena vez. 8 K, po pošti 55 h več.
Knjiga se naroča pri dru. Ed. Volčiču v Rudolfovem (Kranjsko)
ali pa pri knjigotračih.

Lepa birmanska darila.

Lepa birmanska darila.

Cenjene botrice in botri!

Pri nakupovanju birmanskih daril Vas vljudo opozarjam na svojo veliko
zalogo vseh vrst ur, verižic, uhanov, brošk, okraskov itd. po najnižjih
tvorniških cenah. — Zaradi ogromnega prometa in ker razpošiljam svoje le prve
vrste in priznane najboljše blago na vse kraje sveta, mi je mogoče vsakomur naj-
bolje postreči z blagom kakor s ceno.

Z velespoštovanjem se priporočam

1374-8

v Ljubljani

H. SUZZNER

na Mestnem trgu
nasproti rotovžu.

urar in trgovec z zlatnino in srebrnino

Veliki novi cenik, ki je ravno kar izšel, pošiljam zastoj in poštne prosto.

Nikljasta cilind. rem.	ura	2'45
Sreb. cilind. rem. ura	3'90	
„ anker. rem. ura	4'90	
Srebrna verižica	1—	
„ ženska ura	4'75	
14 karat. zlata ženska	ura	12'50
Zlat prstan	19	
Zlati uhan	1'75	

in vije.

Velika zaloga

prve vrste najfinjših, po-
polnoma zanesljivih „preci-
zijskih ur“ kakor: Glasshütte, Schaffhausen, Omega po tvorniških cenah.

Dobro in ceno!

Anton Schuster

v Ljubljani, Stritarjeve ulice 7

priporoča

novosti

konfekcije za dame in deklice,
bluz, deških oblek, modnega
blaga za dame in gospode,
voile, batist, levantin, garni-
ture; najboljše belo blago za
perilo in vsakovrstne preproge.

Solidna postrežba!

1341-8

Najnižje cene!

Vzorci na zahtevanje poštne prosto!

Dobro in ceno!

Lepa birmanska darila!

Zahtevajte švicarske ure „Union“, ki so naj-
boljše, ter le 1. vrste. Zaradi velikanske
zaloge, ki sem jo osebno v Švici pred po-
draženjem nakupil, mi je mogoče vsakomur
najbolje in najceneje postreči. Mojo zalogo
si lahko vsakdo ogleda in se prepriča.

Tudi imam nanovo urejeno bogato zalogo
verižic, uhanov, zapestnic i. t. d.

Nikljasta cilind. rem. ura	2'40
Srebrna „ „ „	3'80
„ „ „	5—
Srebrna verižica „ „ „	1—
14karatna zlata ura	12'80

FR. CUDEN

nasproti franc. cerkve v Ljubljani.
Urar in trgovec na drobno in debelo.

Delničar švicarske tovarne ur „Union“.

F. P. VIDIC & Komp. Ljubljana

opskarna in tovarna pečl, ponudijo vsako poljubno množino
patentiranih

zarezanih strešnikov

„Sistem MARZOLA“

(Strangfalzriegel)

„Sistem MARZOLA“

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

Najilčnejše, najcenejše in najpriljubljenejše strešno kritje.

Vsaki strešnik se zamore na lano pribiti ali pa z žico privozati, kar je gotovo velike važnosti
za kraje, ki trpe po močnem vetru in burji.

Vzorci in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Takojanje in najzanesljivejša postrežba.

706-18